

PR
EMI
2023

ITURBI

PR
EMI
2023

ITURBI

XXII Concurs Internacional de Piano de València Iturbi

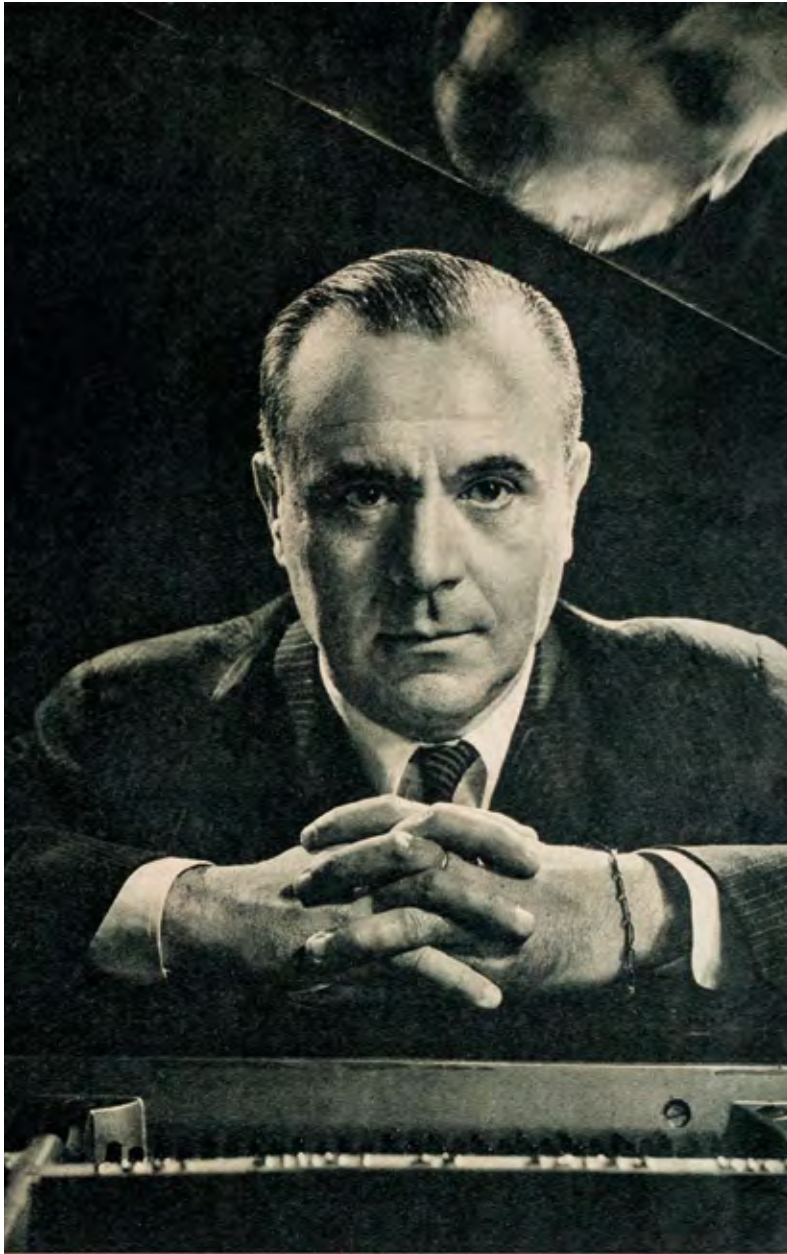
València acull cada dos anys un dels esdeveniments culturals a nivell internacional més importants per a la ciutat, el Concurs Internacional de Piano de València Iturbi, organitzat per la Diputació de València que va ser creat per l'insigne mestre Joaquim Rodrigo el 1981.

L'èxit del concurs està avalat pels pianistes excel·lents guardonats al llarg de les vint-i-una edicions precedents i pels importants premis que s'atorguen. A més de la considerable dotació econòmica, el compromís de la Diputació de València amb els joves talents premiats és impulsar-los en el desenvolupament professional a través de recitals per la Comunitat Valenciana i l'estranger. Els guanyadors i finalistes de la passada edició van tenir l'oportunitat d'exhibir-se a llocs com Casa de la Cultura de Gandia, Teatre Astoria de Xiva, Gran Teatre de Xàtiva, Teatre de Begonya del Port de Sagunt, Auditori Municipal d'Aiora, així com a llocs emblemàtics de València com el C.C. La Beneficència, l'Almodí, el Palau de Cervelló o el Museu d'Història, a més de la seua participació al Festival Internacional de Piano aux Jacobins i a la Reial Acadèmia d'Espanya a Roma.

El Concurs es duu a terme amb la col·laboració d'institucions i entitats públiques i privades com ara l'Ajuntament de València, el Palau de la Música de València, l'Institut Valencià de Cultura, el Conservatori Professional de Música de València, la Societat Filharmònica de València, Kawai, Shigeru Kawai, Clement Pianos, Ibs Classical, la Reial Acadèmia d'Espanya a Roma, la Societat Coral El Micalet i el Piano aux Jacobins.

L'internacionalment reconegut compositor valencià Francisco Coll ha estat elegit per a la composició de l'obra obligada de la XXII edició. Escoltarem l'obra *Madre*, homenatge a Joaquim Sorolla, de qui es commemora el centenari de la seua mort. Esperem expandir el nom de València i l'interès del Concurs Internacional de Piano de València «Iturbi» a través de la qualitat dels 20 concursants seleccionats.

Amb el nom de José Iturbi es ret homenatge a un excepcional pianista que, amb la seua singular i enlluernadora personalitat, el seu extraordinari pianisme i la seua generositat va portar el nom d'Espanya i de València per tot el món.

José Iturbi

José Iturbi (València 1895-Los Ángeles 1980) és sens dubte un dels pianistes espanyols més emblemàtics de la seua generació. Harold C. Schonberg, al seu llibre *The great pianists*, l'assenyala com «*el pianista espanyol més famós en el període anterior a la II Guerra Mundial*». Entre els seus mestres figuren Maria Jordan, Joaquim Malats i Josep Bellver, amb la direcció dels quals obté el Primer Premi del Conservatori de València el 1909.

El 1911 es trasllada a París on estudia amb Victor Staub i Wanda Landowska. El 1913 li és concedit el Primer Premi del Conservatori, juntament amb Robert Casadesu i Marcelle Meyer. L'etapa parisenca li va servir per entrar en contacte amb les figures més il·lustres del panorama musical de l'època, entre els quals cal esmentar Igor Stravinski.

La I Guerra Mundial l'obliga a tornar a València, però no és cap obstacle per a fer gires de concerts per Espanya, com a solista en recitals i també en companyia de la seua germana Empar, una excellent pianista, amb la qual farà una important trajectòria professional.

El 1915 viatja a Zuric, i la seua estada serà determinant per a la seua carrera. L'empresari Schürmann serà el seu representant i li obrirà portes per iniciar una carrera meteòrica. El 1918, amb tan sols 23 anys d'edat, li ofereixen una càtedra de piano al Conservatori de Ginebra. Durant les gires per Europa es preocupa per donar a conèixer diverses obres dels seus contemporanis i, sobretot, de música espanyola. La *Suite Iberia* d'Albéniz, les *Goyescas* o el *Peñe* de Granados, així com altres obres dels compositors valencians Joaquim Rodrigo, Manuel Palau o Leopold Magenti, les quals formaran part del seu repertori habitual.

El 1929 viatja per primera vegada als Estats Units, on va realitzar una sèrie de concerts amb l'Orquestra del Concertgebouw i amb la direcció de Willem Mengelberg. Un any més tard fixa la seua residència a Nova York i inicia la carrera com a director d'orquestra. Entre 1936 i 1944 serà el titular de la Rochester Philharmonic Orchestra, així mateix dirigirà l'Orquestra Filharmònica de Nova York i les Orquestres Simfòniques de Chicago i Boston, a banda de moltes altres. Gràcies a les seues freqüents aparicions a la ràdio, Iturbi aconsegueix una enorme popularitat en la seua doble faceta de pianista i director. Des de 1940 s'estableix a Beverly Hills. La seua incursió al món cinematogràfic multiplicarà la seua fama i aconseguirà arribar a un públic molt més nombrós.

Va ser un intèrpret compromés amb la seua ciutat, i s'involucrà per ajudar l'Orquestra Municipal en el període de la postguerra, així com en l'obtenció de fons a benefici dels afectats per la tràgica riada del 1957 a través de diverses gires de concerts.

Entre moltes altres distincions li fou concedida la Gran Cruz de Alfonso X el Sabio, i va ser nomenat membre honorari de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando.

Ana Guijarro

© Raquel Abulaila

Toni Gaspar

Gràcies per fer història

Molt ha canviat el món, la societat, la vida des que en 1981 s'iniciara el Concurs Internacional de Piano de València Iturbi. Quaranta-dos anys en què ens ha arribat una revolució digital i un temps d'acceleració, canvis i incerteses. Quatre dècades recorregudes per a arribar a una XXII edició amb la fortalesa i el prestigi amb el qual gaudix el Concurs més enllà de les nostres fronteres.

“La música és un pont pel qual tots podem caminar”, va deixar escrit el mestre José Iturbi. I bé pot aplicar-se a este context este allegat a la unió, a la concòrdia i a la música. En terra de música i de músics tenim l'obligació de generar ponts que ens permeta valorar com mereix i gaudir com correspon del talent musical que ens ofereix l'Iturbi.

La institució que presidisc ha complit 210 anys d'existència enguany, i si alguna cosa l'ha caracteritzada en estos més de dos segles de vida és el seu paper important en el mecenatge i formació de joves artistes culturals, ajudant en els seus inicis a importants figures artístiques de la nostra història. Eixe continua sent l'ambició objectiu del Concurs Internacional de Piano de València Iturbi i així ha de continuar-se el camí iniciat fa quaranta anys.

Estes són les últimes línies que escric com a president de la Diputació de València a poques setmanes abans del final de legislatura. Res pot enorgullir-me més que poder col·laborar a millorar el llegat que rebem com a administradors temporals de la institució provincial. Gràcies a la gestió encapçalada per la diputada Gloria Tello i tot el seu equip hem pogut arribar a esta edició, en un context gens fàcil, a continuar promovent el talent de pianistes nacionals i internacionals. Gràcies per la vostra labor i professionalitat i per col·laborar en el prestigi i bon fer d'esta institució.

Toni Gaspar

President de la Diputació de València

© Live Music Valencia

Gloria Tello Company

Molt sovint tenim la sort d'assistir a recitals i concerts de piano on podem gaudir d'eixe increïble i meravellós procés creatiu, que suposa la transformació d'uns simples pentagrames en música, una de les més sublimes manifestacions artístiques. Però per a arribar a la cimera artística són necessaris molts anys d'intens d'estudi, d'una voluntat i d'una superació que poden donar els seus millors fruits, mitjançant la participació i l'obtenció dels diversos premis en prestigiosos certàmens internacionals.

El Concurs Internacional de Piano de València Iturbi, ja en la seua XXII edició, constitueix una veritable plataforma d'expressió artística, però no menys important, un vehicle ideal per assolir prestigi i reconeixement internacional. Un concurs que al llarg de més de quatre dècades està organitzat i patrocinat per la Diputació de València, i que té a gala portar el nom de José Iturbi, el nostre músic més reconegut, la figura del qual estem reivindicant intensament des del 2020, amb motiu del 125 aniversari del seu naixement.

Precisament, des d'eixe any i al voltant d'este aniversari tan especial, vàrem impulsar un nou model de concurs amb moltes novetats, com la inclusió de la figura d'un compositor o compositora de prestigi internacional per a compondre l'obra obligada, i que enguany serà el valencià Francisco Coll, l'obra del qual *Madre - homenatge a Joaquín Sorolla* (2022) ret homenatge a l'universal pintor de la nostra terra en el centenari de la seua defunció.

Un model que, a més, va iniciar la prohibició de la participació de les i els alumnes dels membres del jurat per a evitar favoritismes, com també dedicar excel·lents dotacions, així com guardons, nombroses activitats i una difusió que ajude a visibilitzar i a impulsar la carrera artística dels i de les participants i dels i de les guanyadores.

Com fonamental és el prestigi i magisteri que aporta el Jurat de la competició, que en esta edició tornarà a estar presidit pel brillant concertista Joaquín Achúcarro i que està format, a més, per unes altres personalitats il·lustres del món del piano com són Catherine d'Argoubet, Ana Guijarro, Jorge Luis Prats, Menahem Pressler, Didier Schnorhk, Josu de Solaun, Paolo Pinamonti i Edmon Colomer.

En definitiva, des de la Diputació de València posem a disposició de la ciutadania, de les i dels melòmans, com també de totes aquelles persones amants del piano, un concurs de prestigi, dinàmic i de qualitat, que compta amb la inestimable participació de l'Orquestra de València, i que té la voluntat d'implicar a altres entitats, tant institucionals com és el cas del Palau de la Música, com empresarials, sempre amb el ferm objectiu de continuar treballant perquè València continue sent, la referència internacional en el món del piano.

Gloria Tello Company

Diputada de Teatres. MUVIM. Premi Iturbi

© Jean Baptiste Millot

Joaquín Achúcarro

Fa dos anys el món es va veure sacsejat per un amenaçador nou hoste fins aleshores desconegut: el Coronavirus. El Concurs Iturbi, en el seu nou camí, va resistir la sacsejada. Hi va haver 174 inscripcions i malgrat les dificultats de viatges, vacunes, visats i un llarg etcètera es va poder celebrar amb quasi total normalitat.

I ara Ucraïna, que està portant tant de patiment a tants milions de persones i les últimes conseqüències del qual no hi ha qui puga predir-les. Vull pensar que la Humanitat no cometrà l'error de suïcidar-se amb una tercera guerra mundial en un moment en què hi ha la tecnologia per acabar amb La Vida al Planeta Terra.

La trajectòria del Concurs continua: enguany els pianistes inscrits han estat 184 de 36 països i això que el nostre segell d'identitat continua sent no acceptar alumnes dels membres del jurat. Normalment, un jurat no pot votar els alumnes, però nosaltres hem anat més lluny, motiu pel qual el Concurs Iturbi se sent orgullós.

Vull agrair ací el colossal esforç del jurat "previ" per aconseguir reduir el número de 184 als 20 pianistes que es presentaran a València, atès l'alt nivell de tots ells.

La finalitat d'un concurs és trobar i catapultar a l'aire un talent i artista especial. Després, el talent haurà de volar amb les seues pròpies ales. I en aquest Concurs hi ha candidats que ja estan volant...

Vaig tenir la immensa sort de conèixer i ser amic de Josep Iturbi.

Després de la riuada terrible de 1957 a València, Iturbi va organitzar una *tournee* amb l'Orquestra de València, ell com a director, per recaptar fons per als damnificats. Em va convidar com a solista i vaig tocar un concert de Mozart amb ells.

Tinc uns records meravellosos d'aquells concerts i dels viatges al Rolls-Royce amb el seu gos *Carracuca* i, sobretot, dels seus consells.

Després, cada vegada que jo anava a Los Angeles a tocar, ell venia als meus concerts i ens convidava a Emma i a mi a casa seua a Beverly Hills, plena de pianos i fantàstiques obres d'art. Parlàvem de les dificultats d'aquesta carrera, però de com no la volíem canviar per cap altra.

Aquest valencià universal, que va aconseguir un èxit internacional increïble a força de treball dur i constant, és un exemple que cal seguir per a les joves generacions de pianistes, com ho va ser per a la nostra.

Visquem uns dies irrepetibles, sentint un grapat de pianistes d'altíssima qualitat, plens de somnis i esperances, disposats a donar el millor de si mateixos.

Benvinguts a València. Benvinguts al Concurs Iturbi.

Joaquín Achúcarro

Director Artístic del Concurs Internacional de Piano de València Iturbi

Contingut

Entitats col·laboradores_p. 13

Jurat del Concurs_p. 15

Orquestra de València_p. 34

Premis_p. 39

Calendari_p. 40

Programa_p. 41

Concursants_p. 61

**XXII
CONCURS
INTERNACIONAL
DE PIANO
DE VALÈNCIA
ITURBI**

ENTITAT ORGANITZADORA

Servei de Cultura. Delegació de Teatres, MuVIM, Premi Iturbi.
Àrea de Cultura de la Diputació de València

ENTITATS COL·LABORADORES

Institut Valencià de Cultura. Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport. Generalitat Valenciana
Ajuntament de València
Palau de la Música de València
Societat Filharmònica de València
SHIGERU KAWAI
IBS Classical
Clemente Pianos
Societat Coral El Micalet
Conservatori Professional de Música de València

COMISSIÓ ORGANITZADORA

Director Artistic

Joaquín Achúcarro Arisqueta

Coordinadora

Ana Guijarro Malagón

Vocals

Josu de Solaun Soto
María Emma Jiménez Sanz
Carles Marín Moret

Secretaria

Josep Joan Vidal i Borràs

Coordinació Tècnica

Tamara Martínez i Elisa Cataluña

Coordinació Administrativa

Imma Carbó, Luis Carlos Hernández, Amparo Pérez,
Luis Blanco i Alfonso Ramón

Traduccions

Pere Gantes

Compositor obra obligada

Francisco Coll García

Director finals amb orquestra

Álvaro Albiach Fernández

Presentació

Aina Gimeno
Laura Grande
Martín Llade

Pianos del Concurs

SHIGERU KAWAI
STEINWAY & SONS

JURAT DEL CONCURS

Joaquín Achúcarro_President

Catherine d'Argoubet

Edmon Colomer

Ana Guijarro

Paolo Pinamonti

Jorge Luis Prats

Didier Schnorhk

Josu de Solaun

Menahem Pressler

Joaquín Achúcarro

Piano, President del Jurat del Concurs

«El piano és un instrument de percussió. Alguns pianistes extraordinaris, i Joaquín n'és un, poden fer que sembli que el piano va lligat i que les notes creixen unes dins d'altres... hi ha un so molt particular que ell pot aconseguir i que ara molt, molt pocs pianistes són capaços de fer. És una cosa molt rara i es reconeix a l'instant.»

–Sir Simon Rattle, en el DVD *Opus Arte*–

Nascut a Bilbao (Espanya), la seua victòria a Anglaterra al Concurs Internacional de Liverpool (un any després que Zubin Mehta el guanyara com a director) i les elogioses crítiques dels periòdics londinencs després del seu debut amb la Simfònica de Londres al Royal Festival Hall van marcar l'inici de la seua carrera.

Des d'aleshores, Achúcarro ha tingut una carrera internacional excepcional i ininterrompuda. Ha realitzat gires per 61 països, i ha actuat en recital i com a solista en sales com l'Avery Fisher Hall, Carnegie Hall, Filharmònica de Berlín, Concertgebouw, Kennedy Center, Musikverein, Royal Albert Hall, Teatro alla Scala, Suntory Hall, Òpera de Sydney, Teatro Colón... amb orquestres com la Filharmònica de Berlín, la Filharmònica de Nova York, la Simfònica de Chicago, la Filharmònica de Los Angeles, La Scala, la Filharmònica de Londres, la Simfònica de Londres, la Simfònica de Sydney, la Simfònica de la BBC, la Nacional de França, la Yomiuri, la Filharmònica de Tòquio, la Metropolitana de Tòquio, la RIAS de Berlín i, per descomptat, totes les orquestres espanyoles. Ha tocat amb una impressionant llista de més de 400 directors com Abbado, Chailly, Davis, Mehta, Ozawa i Rattle. Van Zweden.

La revista francesa *Diapason* va seleccionar un dels 30 CDs d'Achúcarro com una de «Les gravacions de piano més belles de tots els temps» juntament amb llegendes de la talla de Rachmaninoff, Horowitz, Rubinstein, Richter, Cortot, Gould, Brendel. Nomenat «Artista per la Pau» per la UNESCO a París en reconeixement dels «seus extraordinaris èxits artístics». És «*Accademico ad Honorem*» de l'Accademia Chigiana de Siena (Itàlia), i al seu país natal, Achúcarro ha rebut els més alts honors de les Arts: la «Medalla de Oro de Bellas Artes», el «Premio Nacional de Música» i la «Gran Cruz del Mérito Civil». El 2018 va ser nomenat «Académico d'Honor» de la Real Academia de las Bellas Artes de San Fernando i «*Doctor Honoris Causa*» per la Universidad Autónoma de Madrid. La Unió Astronòmica Internacional (UAI) va batejar el miniplaneta 22191 amb el nom d'Achúcarro, com a homenatge a la seua reeixida carrera internacional.

El seu DVD *Achúcarro plays Brahms*, amb el «Concert per a piano núm. 2» de Brahms amb Sir Colin Davis i la Simfònica de Londres (Opus Arte), va rebre crítiques de cinc estrelles a tot Europa, i es va enfil·lar als primers llocs de les llistes *Bestsellers* i *Hot New Releases* en amazon.com.

Uns mesos més tard, Euroarts va editar el nou DVD d'Achúcarro *Falla and Friends* en el qual interpreta «Noches en los Jardines de España» amb la Filharmònica de Berlín i Sir Simon Rattle a la Philharmonie Hall de Berlín, la qual també va acollir els elogis de la crítica.

A petició del mateix mestre Rodrigo, Achúcarro va reescriure i va gravar per a Sony la seua revisió del *Concierto para piano* de Joaquín Rodrigo amb l'Orquestra de València i Manuel Galduf.

Té gravacions premiades de Chopin, Schuman, Ravel, Brahms, Schubert, Beethoven, Bartok, Rachmaninoff, Debussy, Herman amb SONY, RCA, BMG, Claves, Ensayo, Masters of Arts; Etnos SONY ha reeditat dues de les seues gravacions, les famoses «Goyescas» de Granados i les seues «Noches de Falla» amb la Simfònica de Londres i Eduardo Mata. I el 2019, Sony Japó ha publicat un doble CD amb tota la música espanyola que Achúcarro va gravar per a la multinacional japonesa.

És titular de la Càtedra J. E. Tate de piano a la Universidad Meadows School of the Arts, gràcies a l'adaptació dels seus períodes de docència amb una ajustada agenda de concerts.

Des de 2008, la Fundación Joaquín Achúcarro –creada per un grup de persones i institucions de la comunitat de Dallas «per a perpetuar su legado artístic i docent»– ajuda a joves pianistes ens els inicis de les seues carreres.

Catherine d'Argoubet

Mentre estudiava Medicina, Catherine d'Argoubet va crear el *Festival Piano aux Jacobins* amb l'extraordinari teló de fons del claustre del monestir dominic, i actualment n'és la directora artística. Organitza concerts arreu del món i treballa amb els millors artistes. Aquest festival pretén oferir una plataforma a joves artistes amb artistes de fama internacional embruixats per l'ambient d'aquest famós claustre.

En un termini de temps relativament curt, el festival ha aconseguit un públic fidel. Això ha permès al festival l'ampliació del seu repertori per a incloure jazz, gràcies a Michel Petrucciani, nous encàrrecs, la creació de la sèrie «Un quadre, una obra» al Museu d'Art Contemporani, i també música romàntica francesa gràcies a una associació amb la Fundació Bru-Zane.

El 1986, va fundar el cicle musical «Grands Interprètes à Toulouse» i va convidar els millors directors d'orquestra, com C. M. Giulini, N. Harnoncourt, B. Haitink, S. Ozawa, R. Muti, P. Boulez, L. Maazel, C. Von Dohnanyi, Z. Mehta, R. Chailly, V. Gergiev, I. Termikanov, M. Tilson Thomas i I. Nezet Séguin. Com a resultat, les orquestres més destacades visiten Tolosa: Scala de Milà, Concentus Musicus de Viena, Filharmònica de Viena, Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig, Concertgebouw, LSO, Simfònica de Sant Francesc, Filharmònica de Sant Petersburg i Orquestra del Teatre Mariinsky, entre altres.

Catherine d'Argoubet

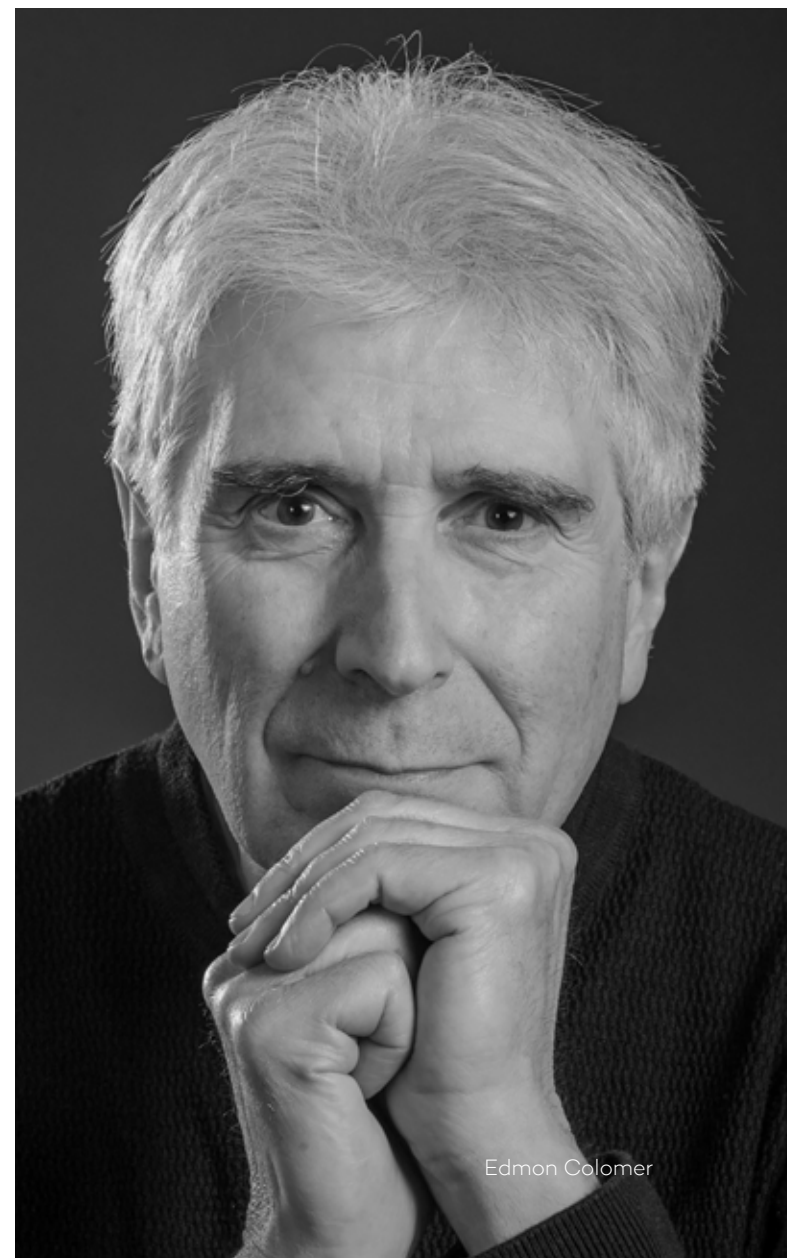
Edmon Colomer

Edmon Colomer va crear la Joven Orquesta Nacional de España (JONDE) el 1983, va ser titular de l'Orquesta Sinfónica de Tenerife entre 1985 i 1986, i fundador de l'Orquesta de Cadaqués el 1988. També ha encapçalat les orquestres Simfònica de Balears, Simfònica del Vallès i la Filarmónica de Málaga a Espanya, Orchestre de Picardie a França, Daejeon Philharmonic a Corea del Sud i va ser el principal director convidat de l'Eastern Music Festival als Estats Units d'Amèrica.

Grava per a la ràdio i la televisió a Europa, Amèrica del Nord i del Sud, Austràlia, Corea del Sud i Japó, i per als segells Auvidis-Naïve, Assai, Harmonia Mundi, Calliope, Triton, Naxos, Ensayo, Virgin i Philips, amb la Joven Orquesta Nacional de España, l'Orquesta Simfònica de Barcelona i la Nacional de Catalunya, English Chamber Orchestra, London Sinfonietta, Orchestre de Picardie, i amb els cors de Radio France, BBC i l'Orfeó Català.

De la seua extensa discografia es consideren gravacions de referència *Atlántida* i *El amor brujo* de Falla, *La Peste* de Gerhard o el *Concierto de Aranjuez* amb Paco de Lucía. El seu catàleg inclou obres de Beethoven, Schumann, Fauré, Ginastera, Guinjoan, Honegger, Poulenc, Milhaud, Weill, Bernstein, Balada, Nillni i Lavista.

És *Chevalier dans l'ordre des palmes académiques*, distinció atorgada pel Ministeri de Cultura francès el 2002, i acadèmic de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi des de 2019. Convidat per la Generalitat de Catalunya, va ser comissari de l'Any Robert Gerhard els anys 2020 i 2021.

Edmon Colomer

Ana Guijarro

Ana Guijarro és una de les pianistes més reconegudes de la seua generació. Formada principalment al Real Conservatorio Superior de Música de Madrid amb Antonio Lucas Moreno i Carmen Díez Martín –el seu referent més decisiu–, va ampliar els seus estudis a Roma amb la direcció de Guido Agosti, i a l'*École Normale de Musique* de París amb Marian Rybicki.

Des de molt prompte començar a oferir diversos recitals en solitari i amb agrupacions de Música de Cambra, així com concerts amb orquestra. Ha actuat en auditoris i sales de prestigi de les més importants ciutats europees, així com al Canadà i als Estats Units.

Ha actuat com a solista amb l'Orquestra Nacional de Oporto, Montréal Chamber Players, London Symphony Orchestra, Orquesta de la Comunidad de Madrid, Orquesta Andrés Segovia, Real Orquesta Sinfónica de Sevilla, Orquesta Filarmónica de Málaga, amb els directors Yuri Simonov, Viékoslav Sutej, Max Bragado, Leo Brower, Francisco de Gálvez, Juan Luis Pérez, José Luis Temes, Jeffrey Schindler, Ernst Martínez Izquierdo, Pedro Halffter, Collin Metters, Manuel Hernández Silva, entre d'altres.

És una profunda coneixedora de l'obra per a piano de l'illustre compositor sevillà Manuel Castillo, al qual ha dedicat una bona part de la seua carrera professional.

Està en possessió de diversos premis i distincions, entre els quals cal remarcar el «Diploma d'Honor» obtingut al gran Concurs Internacional «Frédéric Chopin» de Varsòvia de 1980.

Ha format part dels jurats d'importants Premis d'interpretació pianística al llarg de la seua carrera, entre els quals cal destacar la participació com a presidenta del Jurat i membre del Consell Assessor del Concurs Internacional de piano «Premio Jaén» al llarg de quatre edicions, entre 2012 i 2015.

El 1982 va obtenir, mitjançant concurs-oposició, una càtedra de piano, i va exercir el seu treball pedagògic als conservatoris superiors d'Alacant i Sevilla, i des del 1997, al Real Conservatorio Superior de Música de Madrid, on ha exercit de catedràtica de Piano fins a la seua jubilació el 2020, i va ser directora en dos períodes diferents, el primer entre els anys 2012 i 2013, i el segon entre el 2014 i el 2020. El 2021 li va ser concedida la Medalla d'Or de la Institució.

Profundament i activament interessada en l'ensenyament musical és molt sollicitada per joves pianistes de tot Espanya i de l'estranger per estudiar amb la seua tutela. Compta amb una estela innombrable d'alumnes que ostenten llocs de responsabilitat en l'ensenyament musical, no només a Espanya sinó també a altres països de la UE. A més, ha estat formadora d'algunes de les figures més rellevants del panorama pianístic actual, alguns dels quals han estat guardonats en els concursos més prestigiosos a nivell internacional.

És professora emèrita del Real Conservatorio de Madrid i assessora de l'Escuela Superior de Música Reina Sofia.

Ana Guijarro

Paolo Pinamonti

Paolo Pinamonti (1958) llicenciat en Filosofia per la Universitat de Venècia, al mateix temps va completar la carrera de Piano al Conservatori de Pàdua (1981) i va assistir als cursos de Composició al Conservatori de Venècia (1982).

Des de 1992 és professor a la Universitat «Ca'Foscari» de Venècia, en la qual imparteix els cursos de «Música para el film» i d'«Història de la música contemporània».

Entre 1992 i 1996, ha col·laborat de manera contínua, com a assistent de direcció artística, en els Festivals de Música Contemporània de la Biennal de Venècia. Des de 1997 fins a 2000 ha estat el director artístic del Teatre La Fenice de Venècia. Des de l'1 de abril de 2001 fins al 31 de març de 2007, va assumir el lloc de director general i director artístic del Teatre Nacional Sao Carlos de Lisboa. Des de l'1 de març de 2007, fins al 31 de juliol de 2010, ha ocupat el lloc de director artístic del «Festival Mozart-Caixa Galicia» a la Corunya. Des de l'11 d'octubre de 2011 fins al 31 d'octubre de 2015 va ser director del Teatro de La Zarzuela de Madrid. El 2 de novembre de 2015 va assumir el càrrec de director artístic de la Fundació Teatre de San Carlo a Nàpols, amb vigència fins al 31 de març del 2020. Actualment és el director artístic del «Macerata Opera Festival» a Itàlia.

Recentment ha estat nomenat, amb vigència des del pròxim mes de setembre de 2023, director de la Fundación-Archivo Manuel de Falla de Granada.

En paral·lel a la seua faceta de director artístic, ha realitzat també diverses activitats d'investigació musicològica. Els seus assajos han estat publicats per algunes editorials a Itàlia (Olschki, Ricordi, Marsilio), a França (Avant-Scene, Paris-Sorbona), a Espanya (Archivo Falla) i Portugal (Caminho i Babel). El 2011 va ser el responsable de l'edició crítica de l'òpera *Sigismondo de Rossini*, l'edició que s'enquadra dins de les edicions crítiques rossinianes de la Ricordi-Fondazione Rossini de Pesaro.

El 2006 va ser condecorat amb el grau de «Comendador de la Orden del Infante Don Enrique» pel president de la República Portuguesa, Dr. Jorge Sampaio.

El 2014 va ser condecorat amb el grau d'«Ufficiale dell'Ordine della Stella d'Italia» pel president de la República Italiana, Dr. Giorgio Napolitano.

El 2015 va ser condecorat amb el grau d'«Encomienda con Placa de la Orden de Alfonso X el Sabio» pel Ministeri d'Educació, Cultura i Esport del Govern d'Espanya.

© Luna Simoncini

Paolo Pinamonti

Jorge Luis Prats

Des de maig del 2007, quan Jorge Luis Prats es va presentar per primera vegada en el Festival Internacional de Piano de Miami, la seua carrera experimentà un ascens fulgurant. El seu debut en la sèrie Meesterpianisten en el Concertgebouw d'Amsterdam va ser rebut amb tantes ovacions que el 2010 havia tornat a la mateixa sèrie per tercera vegada, un honor només reservat prèviament per a Brendel i Sokolov.

El maig del 2010, substituí Nelson Freire en un recital a la Salle Pleyel de París amb un èxit extraordinari de públic, que tornà a repetir-se el setembre del mateix any en el festival Piano aux Jacobins de Tolosa de Llenguadoc. Degut a aquests èxits, fou convidat pels organitzadors de sèries franceses prestigioses la tardor del 2011, com els Grands Interprètes de Lió, el Grand Theatre d'Ais de Provença i reinvitacions a la sèrie Piano 4 Étoiles de la Salle Pleyel i a interpretar Rakhmàninov amb l'Orquestra de París i Paavo Järvi.

Jorge Luis Prats ha actuat a Europa, Llatinoamèrica, la Xina, el Japó i Corea, i ha tocat amb la Royal Philharmonic Orchestra a Londres, la BBC Symphony Orchestra, la Dallas Symphony, etc. Ha tocat a Mèxic amb l'Orquesta Filarmònica de la Ciudad de México, l'OFUNAM i l'Orquesta Sinfónica de Jalapa, i a Amèrica del Sud amb l'Orquesta Sinfónica Nacional de Colòmbia, la Simón Bolívar i l'Orquesta Sinfónica Municipal de Caracas.

Ha estat convidat com a professor per institucions com la Universitat Nacional de Colòmbia a Bogotá, l'Escuela Nacional de Arte de l'Havana, el Centro de Arte Mexicano, el Conservatori de Còrdova a Espanya i el Royal Conservatory de Toronto. També ha sigut director artístic de l'Orquestra Nacional de Cuba del 1985 al 2002.

Jorge Luis Prats va néixer a Camagüey (Cuba) el 1956. Estudià amb César Pérez Sentenat, Bárbara Díaz Alea, Margot Rojas i Alfredo Díez en l'Escuela Nacional de Arte. Quan es va graduar, obtingué una beca per a estudiar en el Conservatori Txaiovski de Moscou, on estudià amb Rudolf Kerer, i va continuar els seus estudis en el Conservatori de París i en la Hochschule de Viena, amb Paul Badura-Skoda i Magda Tagliaferro.

Als 21 anys, guanyà el primer premi del Concurs Marguerite Long-Jacques-Thibaud a París i el premi especial a la millor interpretació de Ravel i Jolivet.

La seua discografia inclou el primer enregistrament dels 24 preludis de Skriabin, concerts de Beethoven, Grieg, Rakhmàninov i Chopin, i obres de compositors cubans. El seu concert en el Broward Center for the Performing Arts per al Festival Internacional de Piano de Miami es gravà i publicà com a DVD per a VAI.

Jorge Luis va firmar un contracte en exclusiva amb Decca, i el seu primer enregistrament amb aquest segell va ser Goyescas, de Granados, publicat el juny del 2011.

Jorge Luis Prats

Didier Schnorhk

Secretari general del Concurs de Ginebra - Concurs Internacional de Música.

President de la Universitat de Música de Ginebra (HEM Genève)

Músic i gestor artístic, Didier Schnorhk és secretari general del Concurs Internacional de Música de Ginebra i responsable de la seua gestió artística, administrativa i financera des de 1999. Des de 2015 a 2021 va ser el president de la Federació Mundial de Concursos Internacionals de Música (FMIMC).

Nascut a Ginebra el 1962, en el si d'una família de músics. Va estudiar inicialment literatura clàssica i música, i es va formar com a violoncellista al Conservatori de Ginebra. Durant 15 anys va treballar com a músic independent, i va tocar en diversos grups i orquestres de la regió, com l'Orquestra de la Suisse Romande, l'Orquestra de Cambra de Ginebra i la Sinfonietta de Lausana. El 1995, es va decidir per passar a la direcció artística i es va convertir en assistent del director Thierry Fischer, amb qui havia fundat l'Orquestra de Cambra de Ginebra el 1992.

Apassionat de la transmissió de coneixements i la mediació, ha escrit diversos textos per als programes de concerts nocturns que ha organitzat; i, a més, acostuma a fer conferències en públic per a presentar les obres. Col·labora regularment en programes de ràdio de la Radiodifusió Nacional Suïssa (RTS) i en tallers professionals de la Universitat de Música de Ginebra. Ha treballat com assessor en la creació d'un nou concurs internacional de música a Singapur.

El seu compromís amb la comunitat musical i cultural de Ginebra i el seu interès per la creativitat contemporània l'han portat a realitzar importants funcions en festivals i conjunts de música moderna, fins a l'actual càrrec de president de la Universitat de Música de Ginebra (HEM Genève). Compromés també en política, ha presidit la comissió cultural del Partit Socialista de Ginebra, a més de participar activament en diversos moviments associatius.

Didier Schnorhk ha rebut el guardó del Premi «Fondation Pierre & Louisa Meylan» el 2019, pel seu treball i compromís en el Concurs Internacional de Música de Ginebra.

© Anne-Laure Lechat

Didier Schnorhk

Josu de Solaun

L'any 2023, Josu De Solaun va rebre el seu segon «Premi ICMA» (International Classical Music Award), però ara en la categoria de solista (l'anterior, guanyat el 2021, havia estat en la categoria de música de cambra).

El Jurat de l'ICMA va escriure:

«Josu de Solaun és un dels descobriments més impressionants de l'última dècada. El pianista no només és tècnicament impressionant, sinó que la seua imaginació interpretativa tampoc coneix límits. Les seues lectures reflecteixen de manera ideal la capacitat de De Solaun per a interactuar amb les obres de manera simbiòtica i als nivells d'energia més alts. Lliure de dogmes estètics, el pianista crea ací un cosmos de naturalesa solitària».

Guanyador del Primer Premi del XIII Concurs Internacional de Piano «George Enescu» de Bucarest (també guanyat pels llegendaris pianistes Radu Lupu i Elisabeth Leonskaja), el XV Concurs Internacional de Piano «José Iturbi» i el Primer Concurs de Piano de la Unió Europea.

És l'únic pianista d'Espanya que ha guanyat els concursos «Enescu» i «Iturbi» en les seues respectives històries, i recentment va ser convidat a una recepció privada amb els Reis d'Espanya al Palacio Real, després d'haver guanyat el cobejat premi de Bucarest. El 2019, Klaus Iohannis, president de Romania, li va atorgar el títol d'Oficial de Mèrit Cultural, una condecoració estatal.

Ha actuat com a solista juntament amb l'Orquestra del Teatre Mariinsky de Sant Petersburg, l'Orquestra Filharmònica la Fenice de Venècia, la Filharmònica George Enescu de Bucarest, l'Orquestra de la Ràdio de Bucarest, l'Orquestra Sinfònica de Bilbao, l'Orquestra de València, l'Orquestra Sinfònica de Sioux City, l'Orquestra Sinfònica de Monterrey, l'Orquestra Sinfònica d'Euskadi, l'Orquestra Filharmònica de la Ciudad de México, l'Orquestra Filarmònica de Janacek, la Real Filharmonia de Galícia, l'Orquestra Sinfònica de Galícia, l'Orquestra Filarmònica de Màlaga, l'Orquestra Filharmònica Nacional de Moravia, l'Orquestra Sinfònica de la Región de Murcia, l'Orquestra de Radio y Televisión Española (RTVE), l'American Ballet Theatre Orchestra de Nueva York, l'Orquestra Filharmònica de Lviv (Ucraïna) i l'Orquestra Filarmònica de Bari (Itàlia) i l'Orquestra Nacional de España.

Josu De Solaun és ciutadà d'Espanya i dels Estats Units, on va obtenir el seu doctorat en Arts Musicals –així com d'un Grau i d'un Màster– a la Manhattan School of Music. Va residir a Manhattan (Nova York) durant 20 anys, des de 1999 fins a 2019. Les seues principals influències musicals a Nova York van ser els pianistes Nina Svetlanova i Horacio Gutiérrez i el compositor Giampaolo Braccali. També va estudiar música de cambra amb Isidore Cohen.

A Espanya, fins als 17 anys d'edat, les seues principals influències van ser María Teresa Naranjo Ochoa, Ana Guíjarro i Salvador Chuliá.

© Nicoleta Lupu

Josu de Solaun

Menahem Pressler

Dies abans de tancar el nostre programa ens deixava Menahem Pressler (1923-2023).

En paraules de Joaquín Achúcarro, director artístic del Concurs Internacional de Piano de València Iturbi, «el mestre Pressler és irremplaçable. En homenatge a la seua memòria, els membres del Jurat hem decidit que la seua cadira es quede buida durant el pròxim Concurs».

«El pianisme alegre de Menahem Pressler, tècnicament perfecte, estilísticament impecable, emocionalment irreprimible, és d'una altra època i d'una sensualitat pràcticament oblidada: és un tresor nacional»,
Los Angeles Times.

Reconegut pels governs francès i alemany amb els més alts honors que aquests països atorguen a la societat civil, Menahem Pressler és considerat com un dels grans pianistes del panorama actual.

És membre fundador i pianista del Beaux Arts Trio durant els 51 anys d'activitat de la formació i un dels músics més distingits i respectats del món, amb una carrera que abasta quasi set dècades. Al desembre de 2022 va complir 99 anys i continua ensenyant amb la mateixa passió de sempre.

Va actuar amb la London Philharmonic, la NHK Symphony i l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca interpretant Mozart i Beethoven i rebent crítiques elogioses com a solista destacat en el Concert de Cap d'Any nou, retransmés en directe per a tot el món, amb Sir Simon Rattle al capdavant de la Filharmònica de Berlín. També va actuar amb l'Orquestra Reial del Concertgebouw sota la batuta de Trevor Pinnock, la Filharmònica de Berlín amb Semyon Bychkov, i l'Orquestra del Teatre Mariïnski amb Valeri Guérgiev, i ha donat recitals aclamats de Lieder amb Christoph Prégardien i Matthias Goerne. Els seus recitals de la temporada passada van incloure el Suntory Hall de Tòquio i l'Elbphilharmonie d'Hamburg. El seu darrer enregistrament de música francesa per al segell discogràfic Deutsche Grammophon, titulada Clair de lune, es va publicar el 2018. Imparteix classes magistrals per tot el món i és professor distingit a la Indiana University Jacobs School of Music de Bloomington des de fa 65 anys. És sens dubte un dels músics més elogiats del nostre temps.

Menahem Pressler

Orquestra de València

Va ser creada el 1943 amb la direcció de Joan Lamote de Grignon. En la seua dilatada vida musical cal destacar diversos desplaçaments a l'estranger, com els de França i Anglaterra (1950), Itàlia i Turquia amb Mstislav Rostropóvich com a solista (1996), Alemanya (2002) i Àustria i Txèquia amb Joaquín Achúcarro al piano (2008) a més de actuacions als festivals internacionals Schleswig-Holstein i Tage für Neue Musik de Zúric.

Entre els seus directors titulars tenim H. von Benda, N. Annovazzi, H. Unger, J. Iturbi, E. García Asensio, Pedro Pirfano, García Navarro, Martínez Palomo, Benito Lauret, Manuel Galduf, Miguel Ángel Gómez Martínez, Yaron Traub i Ramón Tebar.

Actualment el director titular i artístic de l'Orquestra és Alexander Liebreich. Entre els directors convidats figuren A. Argenta, C. Krauss, H. Unger, J. Martinon, S. Celibidache, R. Chailly, V. Fedoséyev, K. Penderecki, Y. Menuhin, P. Maag, H. Rilling, Y. Temirkánov, J. López Cobos, G. Albrecht, F. P. Decker, R. Frühbeck de Burgos, G. Herbig, A. Litton, Z. Mehta, G. Nosedá, J. Panula, G. Pehlivanian, M. Plasson, C. Rizzi, P. Steinberg, W. Weller, Valery Gergiev, etc. Entre els solistes que han col·laborat amb la formació cal remarcar Barenboim, Brailowski, Buchbinder, Iturbi, Hahn, Harrell, Kremer, Lupu, Maiski, Mintz, Oistrakh, Pires, Pogorelich, Rachlin, Rostropóvich, Rubinstein, Segovia, Shaham, Sokolov, Stern, Szeryng, Vengerov, Volodos, Yepes o Zabaleta.

L'Orquestra té la seua seu al Palau de la Música de València.

Álvaro Albiach

Director

L'obtenció del «Gran Premi del Jurat» i del «Premi del Públic» del Concurs Internacional de Besançon el 1999 va suposar el punt de partida de la carrera d'Álvaro Albiach. Des de llavors ha desenvolupat una intensa activitat amb invitacions d'orquestrats com la Wiener Kammerorchester, NDR Radio Philharmonie de Hannover, Württembergische Philharmonie, Staatskapelle Halle, Trondheim Symphony, Orquestra Gulbenkian, o Nacional de Lió, així com de les principals orquestres espanyoles (ONE, ORT, Simfòniques de Galícia i Barcelona, Comunitat Valenciana, Orquestra de València, etc.).

Entre el 2012 i el 2021 ha estat director titular i artístic de l'Orquestra d'Extremadura, formació a la qual segueix vinculat com a principal director convidat. Amb ella ha desenvolupat una intensa activitat concertística i de projecció de l'agrupació, reconeguda pel públic i la premsa, i de la qual cal destacar les funcions d'òpera al Festival de Mèrida, els concerts a l'Auditori Nacional de Música, així com el primer enregistrament de l'orquestra per a SONY Classical dedicat a l'obra de José Zúrate.

En la temporada 22-23 ha estat designat com a principal director convidat de l'Orquestra de València.

Compagina el concert amb una important presència al camp de l'òpera després d'haver treballat en teatres com el Real de Madrid, el Gran Teatre del Liceu de Barcelona, el Festival Rossini de Pesaro, el Teatre Comunale de Bologna, l'Schleswig Holstein Festival, els festivals de Granada i Peralada, el Teatre Campoamor d'Oviedo, o de la Zarzuela, entre d'altres.

© Ricardo Ros Visual Art

PREMIS

Primer premi

Dotat amb 30.000 euros per la Diputació de València, gravació d'un CD amb IBS Classical i gira de concerts.

Segon premi

Dotat amb 20.000 euros per la Diputació de València i gira de concerts.

Tercer premi

Dotat amb 10.000 euros per la Diputació de València i gira de concerts.

Premi finalistes

Dotat amb 5.000 euros per la Diputació de València per a cadascun dels tres finalistes no guardonats amb el primer, segon o tercer premi.

Premi al millor finalista

Valorat amb 3.000 € per l'Ajuntament de València al millor finalista no guardonat amb el primer, segon o tercer premi.

PREMIS ESPECIALS

Premi de la DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA

Dotat amb 2.000 euros per la Diputació de València a la millor interpretació de música espanyola.

Premi de l' AJUNTAMENT DE VALÈNCIA

Valorat amb 2.000€ per a la millor interpretació d'una peça de Chopin.

Premi de la SOCIETAT FILHARMÒNICA DE VALÈNCIA

Dotat amb 2.000 euros a la millor interpretació d'una sonata de Mozart i un recital al guanyador del primer premi.

Premi KAWAI

Dotat amb 2.000 euros per Kawai a la millor interpretació d'un concert de Beethoven.

Premi del públic CLEMENTE PIANOS

Dotat amb 2.000 euros per Clemente Pianos, al millor concursant elegit pel públic.

La Direcció Adjunta de Música i Cultura Popular de L'Institut Valencià de Cultura de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esports col·labora amb 5.000 euros per a una gira de concerts per la Comunitat Valenciana per als tres guanyadors.

CALENDARI DEL CONCURS

PRIMERA FASE

31 de maig_ **1** i **2** de juny_a les 10 h i a les 17 h

SEMIFINAL

3 i **4** de juny_a les 10 h i a les 17 h

FINAL

6 i **7** de juny_a les 19 h

GRAN FINAL

9 de juny_a les 19 h

GALA DE CLAUSURA I LLIURAMENT DE PREMIS

10 de juny_a les 19.30 h

PROGRAMA

Obra obligada_Francisco Coll (1985), *Madre*

Sergey Belyavsky

PRIMERA FASE. RECITAL

Johann Sebastian Bach (1685-1750), *Toccata en sol menor, BWV 915*

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Sonata núm. 3, op. 2 núm. 3 en do major*, 1. «Allegro con brio», 2. «Adagio», 3. «Scherzo. Allegro», 4. «Allegro assai»

Marc-André Hamelin (1961), *Dotze estudis en totes les tonalitats menors, núm. 3 en si menor «d'après Paganini-Liszt»*

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756 -1791), *Sonata en sol major KV 283*, 1. «Allegro», 2. «Andante», 3. «Presto»

Frédéric Chopin (1810-1849), *Estudi op. 25 núm. 6 en sol sostingut menor*

Isaac Albéniz (1860-1909), *Navarra*

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 15 núm. 2 en fa sostingut major*

Moriz Rosenthal (1862-1946), *Carnaval de Viena (Fantasia sobre un vals de Johann Strauss)*

Francisco Coll (1985), *Madre*

Sergey Prokófiev (1891-1953), *Sonata núm. 6, op. 82 en la major*, 1. «Allegro moderato», 2. «Allegretto», 3. «Tempo di valzer, Lentissimo», 4. «Vivace»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert per a piano i orquestra núm. 1, op. 15 en do major*,

1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Allegro scherzando»

GRAN FINAL

Sergey Prokófiev (1891-1953), *Concert per a piano i orquestra núm. 2, op. 16 en sol menor*, 1. «Andantino-Allegretto», 2. «Scherzo: Vivace», 3. «Intermezzo: Allegro moderato», 4. «Allegro tempestoso»

Rachel Breen

PRIMERA FASE. RECITAL

Johann Sebastian Bach (1685-1750), de *Die Kunst der Fugue*, «Contrapunctus» n. 1

Nicolas Medtner (1880-1951), *Sonata en sol menor op. 22*,

1. «Tenebroso, sempre affrettando (tempo accelerando a poc a poc)»

Arnold Schönberg (1874-1951), de *6 kleine Klavierstücke op. 19*, núm. 2 «Langsam»

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata en do major KV 330*, 1. «Allegro moderato», 2. «Andante cantabile», 3. «Allegretto»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Sergey Prokófiev (1891-1953), de *l'Amor de les tres taronges op. 33*, «Marxa»

György Kurtág (1926), de *Jatékók vol. 1, núm. 29* «Hangfogyatkozás» (Eclipse de sol)

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 62 núm. 1 en si major*

Isaac Albéniz (1860-1909), de *Suite Iberia I*, «Evocación»

Alexander Scriabin (1872-1915), *Preludi op. 17 núm. 3 en re bemol major*

Frédéric Chopin (1810-1849), *Impromptu núm. 2 op. 36 en fa sostingut major*

Serguei Rakhmáninov (1873-1943), d'Études-Tableaux *op. 39, núm. 4 en si menor*

Nicolas Medtner (1880-1951), de *3 Nouvelles op. 17, núm. 1 en sol major* «Daphnis and Chloe»

Francisco Coll (1985), *Madre*

Ludwig van Beethoven (1770 -1827), *Sonata núm. 27 op. 90 en mi menor*,

1. «Mit Lebhaftigkeit und durchaus mit Empfindung und Ausdruck

(Con vivacità ma sempre con sentimento ed espressione)»,

2. «Nicht zu geschwind und sehr singbar vorzutragen (Non tanto mosso e molto cantabile)»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770 -1827), *Concert per a piano i orquestra núm. 4, op. 58 en sol major*

1. «Allegro moderato», 2. «Andante con moto», 3. «Rondo. Vivace»

GRAN FINAL

Piotr Ilitx Txaiikovski (1840-1893), *Concert per a piano i orquestra núm. 1, op. 23 en si bemol menor*, 1. «Allegro non troppo e molto maestoso. Allegro con spirito», 2. «Andantino semplice», 3. «Allegro con fuoco»

Elia Cecino

PRIMERA FASE. RECITAL

Dmitri Xostakóvitx (1906-1975), *Preludi i Fuga op. 87* núm. 21 en si bemol major

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Sonata núm. 16, op. 31* núm. 1 en sol major, 1. «Allegro vivace», 2. «Adagio grazioso», 3. «Rondo»

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 32* núm. 2 en la bemol major

Franz Liszt (1811-1886), *Vals de l'òpera Faust de Gounod, S. 407*

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Francisco Coll (1985), *Madre*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata en do major KV330*, 1. «Allegro moderato», 2. «Andante cantabile», 3. «Allegretto»

Isaac Albéniz (1860-1909), de *Suite Iberia I*, «El Puerto»

Frédéric Chopin (1810-1849), *Mazurka op. 24* núm. 4 en si bemol menor

Frédéric Chopin (1810-1849), *Sonata núm. 2, op. 35* en si bemol menor, 1. «Grave. Doppio movimento», 2. «Scherzo», 3. «Marcia funebre: Lento», 4. «Finale: Presto»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert per a piano i orquestra núm. 4, op. 58* en sol major, 1. «Allegro moderato», 2. «Andante con moto», 3. «Rondo. Vivace»

GRAN FINAL

Piotr Ilitx Txaikovski (1840-1893), *Concert per a piano i orquestra núm. 1, op. 23* en si bemol menor, 1. «Allegro non troppo e molto maestoso. Allegro con spirito», 2. «Andantino semplice», 3. «Allegro con fuoco»

Leo de María

PRIMERA FASE. RECITAL

Johann Sebastian Bach (1685-1750), *Preludi i Fuga núm. 15* en sol major, BWV884

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata KV 282* en mi bemol major, 1. «Allegro», 2. «Andante cantabile», 3. «Allegretto grazioso»

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 72* núm. 1 en mi menor

Frédéric Chopin (1810-1849), *Estudi op. 10* núm. 5 en sol bemol major

Alexander Scriabin (1872-1915), de *8 Estudis op. 42*, núm. 4 en fa sostingut major

Sergey Rachmaninov (1873-1943), *d'Études-Tableaux op. 39*, núm. 9 en re major

Enrique Granados (1867-1916), de *Goyescas*, «El amor y la muerte»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Francisco Coll (1985), *Madre*

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Sonata núm. 3, op. 2* núm. 3 en do major, 1. «Allegro con brio», 2. «Adagio», 3. «Scherzo. Allegro», 4. «Allegro assai»

Sergey Prokofiev (1891-1953), *Sonata núm. 8, op. 84* en si bemol major, 1. «Andante dolce. Allegro», 2. «Andante sognando», 3. «Vivace»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert per a piano i orquestra núm. 4, op. 58* en sol major,

1. «Allegro moderato», 2. «Andante con moto», 3. «Rondo. Vivace»

GRAN FINAL

Sergey Prokofiev (1891-1953), *Concert per a piano i orquestra núm. 3, op. 26* en do major,

1. «Andante. Allegro», 2. «Tema con variazioni», 3. «Allegro, ma non troppo»

Sebastian livonen

PRIMERA FASE. RECITAL

Dmitri Xostakóvitx (1906-1975), *Preludi i Fuga op. 87 núm. 24 en re menor*
Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata KV.570 en si bemol major*,
1. «Allegro», 2. «Adagio», 3. «Allegretto»
Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 27 núm. 1 en do sostingut menor*
Isaac Albéniz (1860-1909), de *Suite Iberia III*, «El Albaicín»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Francisco Coll (1985), *Madre*
Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Sonata núm. 15, op. 28 en re major*
«Pastoral», 1. «Allegro», 2. «Andante», 3. «Scherzo. Allegro vivace», 4. «Rondo.
Allegro ma non troppo»
Frédéric Chopin (1810-1849), *Mazurka op. 30 núm. 2 en si menor*
Serguei Rakhmáninov (1873-1943), *6 Moments Musicaux op. 16*,
1. «Andantino», 2. «Allegretto», 3. «Andante cantábile», 4. «Presto»,
5. «Adagio sostenuto», 6. «Maestoso»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert per a piano u orquestra núm. 3, op. 37 en do menor*, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Rondo»

GRAN FINAL

Franz Liszt (1811-1886), *Concert per a piano i orquesta núm. 1, S.124 en mi bemol major*, 1. «Allegro maestoso», 2. «Quasi Adagio», 3. «Allegretto vivace.
Allegro animato», 4. «Allegro marziale animato»

Jeongjin Kim

PRIMERA FASE. RECITAL

Johann Sebastian Bach (1685-1750), *Preludi i Fuga en sol menor*,
BWV 885
Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Sonata núm. 10, op. 14 en sol major*,
1. «Allegro», 2. «Andante», 3. «Scherzo. Allegro assai»
Frédéric Chopin (1810-1849), *Sonata núm. 2, op. 35 en si bemol menor*,
1. «Grave. Doppio movimento», 2. «Scherzo», 3. «Marcia funebre: Lento»,
4. «Finale: Presto»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Francisco Coll (1985), *Madre*
Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata KV 283 en sol major*,
1. «Allegro», 2. «Andante», 3. «Presto»
Ludwig van Beethoven (1770-1829), *Sonata núm. 23, op. 57 en fa menor*
«Appassionata», 1. «Allegro assai», 2. «Andante con moto», 3. «Allegro ma
non troppo»
Frédéric Chopin (1810-1849), *Mazurka op. 24 núm. 2 en do major*
Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 27 núm. 1 en do sostingut major*
Isaac Albéniz (1860-1909), *Navarra*

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert núm. 5, op. 73 en mi bemol major*, 1. «Allegro», 2. «Adagio un poco mosso», 3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Serguei Prokófiev (1891-1953), *Concierto n. 3, op. 26 en do mayor*,
1. «Andante. Allegro», 2. «Tema con variazioni», 3. «Allegro, ma non troppo»

Hoyel Lee

PRIMERA FASE. RECITAL

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 55 núm. 2 en mi bemol major*

Frédéric Chopin (1810-1849), *Estudi op. 25 núm. 2 en fa menor*

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Sonata núm. 7, op. 10 núm. 3 en re major*, 1. «Presto», 2. «Largo e mesto», 3. «Minuetto. Allegro», 4. «Rondò. Allegro»

Maurice Ravel (1875-1937), *La Valse, M. 72*

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Dmitri Xostakóvitx (1906-1975), *Preludi i Fuga op. 87 núm. 5 en re major*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata KV 570 en si bemol major*, 1. «Allegro», 2. «Adagio», 3. «Allegretto»

Francisco Coll (1985), *Madre*

Isaac Albéniz (1860-1909), de *Suite Iberia II*, «Triana»

Franz Liszt (1811-1886), *Sonata en si menor, S. 178*, 1. «Lento assai», 2. «Allegro energico», 3. «Agitato», 4. «Grandioso, dolce con grazia», 5. «Cantando espressivo», 6. «Andante sostenuto»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert per a piano i orquestra núm. 3, op. 37 en do menor*, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Rondo»

GRAN FINAL

Serguei Rakhmàninov (1873-1943), *Concert per a piano i orquestra núm. 3, op. 30 en re menor*, 1. «Allegro ma non tanto», 2. «Intermezzo: Adagio», 3. «Finale: Alla breve»

Minsung Lee

PRIMERA FASE. RECITAL

Johann Sebastian Bach, (1685-1750), *Preludi i fuga núm. 15 en sol major, BWV 884*

Ludwig van Beethoven, (1770-1826), *Sonata núm. 3, op. 2 núm. 3 en do major*, 1. «Allegro con brio», 2. «Adagio», 3. «Scherzo», 4. «Allegro assai»

Manuel de Falla (1876-1946), *Fantasia Bética*

SEGUNDA FASE. SEMIFINAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata en fa major KV 332*, 1. «Allegro», 2. «Adagio», 3. «Allegro assai»

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 55 núm. 1 en fa menor*

Frédéric Chopin (1810-1849), *Estudi op. 10 núm. 8 en fa major*

Franz Liszt (1811-1886), de *Légendes*, S. 175, núm. 2 «Sant Francesc de Paula caminant sobre les ones»

Maurice Ravel (1875-1937), *La Valse*

Francisco Coll (1985), *Madre*

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert per a piano i orquestra núm. 1, op. 15 en do major*, 1. «Allegro con brio» 2. «Largo», 3. «Allegro scherzando»

GRAN FINAL

Piotr Ilitx Txaiovski (1840-1893), *Concert núm. 1 op. 23 en si bemol menor*, 1. «Allegro non troppo e molto maestoso. Allegro con spirito.», 2. «Andantino semplice», 3. «Allegro con fuoco»

Maria Narodytska

PRIMERA FASE. RECITAL

Johann Sebastian Bach (1685-1750), *Preludi i fuga en sol menor, BWV885*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata en si bemol major KV 570*, 1. «Allegro», 2. «Adagio», 3. «Allegretto»

Franz Liszt (1811-1886), *Der Doppelgänger*, lied de Swanengesang de Franz Schubert, S. 560/12

Franz Liszt (1811-1886), *Erlkönig*, lied de Franz Schubert, S. 558/4

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Francisco Coll (1985), *Madre*

Frédéric Chopin (1810-1849), *Vals op. 34 núm. 1 en la bemol major*

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 27 núm. 1 en do sostingut menor*

Isaac Albéniz (1860-1909), de *Suite Iberia II*, «Almería»

Maurice Ravel (1875-1937), de *Miroirs*, «Alborada del Grazioso»

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Sonata núm. 32, op. 111 en do menor*, 1. «Maestoso. Allegro con brio ed appassionato», 2. «Arietta. Adagio molto semplice e cantabile»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert per a piano i orquestra núm. 5, op. 73 en mi bemol major*, 1. «Allegro», 2. «Adagio un poco mosso», 3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Serguei Prokófiev (1891-1953), *Concert per a piano i orquestra núm. 3, op. 26 en do major*, 1. «Andante. Allegro», 2. «Tema con variazioni», 3. «Allegro, ma non troppo»

Andrés Navarro Comas

PRIMERA FASE. RECITAL

Alexander Siloti (1863-1945), *transcripció del Preludi núm. 5 en mi menor de J. S. Bach*, del petit àlbum de piano per a Wilhelm Friedmann Bach

Johann Sebastian Bach (1685-1750), *Preludi i fuga en re major, BWV 850*

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Sonata núm. 26, op. 81a «Les adieux» en mi bemol major*, 1. «Das Lebewohl (L'adeu) - Adagio. Allegro», 2. «Die Abwesenheit (L'absència) - Andante espressivo», 3. «Das Wieder-sehn (la tornada) - Vivacissimamente»

Frédéric Chopin, (1810-1849), *Scherzo op. 39 núm. 3 en do sostingut menor*

Manuel de Falla (1876-1946), *Fantasia Bética*

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Francisco Coll (1985), *Madre*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata en re major KV 576*, 1. «Allegro», 2. «Adagio», 3. «Allegretto»

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 27 núm. 1 en do sostingut menor*

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 15 núm. 2 en fa sostingut major*

Frédéric Chopin (1810-1849), *Sonata núm. 3 op. 58 en si menor*, 1. «Allegro maestoso», 2. «Scherzo: Molto vivace», 3. «Largo», 4. «Finale: Presto, non tanto. Agitato»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert per a piano i orquestra núm. 1, op. 15 en do major*,

1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Allegro scherzando»

GRAN FINAL

Frédéric Chopin (1810-1849), *Concert per a piano i orquestra núm. 1, op. 11 en mi menor*, 1. «Allegro maestoso», 2. «Romanza: Larghetto», 3. «Rondo: Vivace»

Matyáš Novák

PRIMERA FASE. RECITAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata en si bemol major* KV 333, 1. «Allegro», 2. «Andante cantabile», 3. «Allegretto grazioso»

Isaac Albéniz (1860-1909), de *Suite Iberia I*, «El Puerto»

Franz Liszt, (1811-1886), d'*Années de pèlerinage. Deuxième année. Italie*, S. 161 «Après une lecture de Dante (Fantasia quasi Sonata)»

Frédéric Chopin (1810-1849), *Estudi op. 10, núm. 12 en do menor*

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Francisco Coll (1985), *Madre*

Johann Sebastian Bach (1685-1750), *Preludi i fuga en do menor, BWV 871*

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Sonata núm. 11, op. 22 en si bemol major*, 1. «Allegro con brio», 2. «Adagio con molta espressione», 3. «Minuetto», 4. «Rondo. Allegretto»

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 27 núm. 2 en re bemol major*

Serguei Prokófiev (1891-1953), *Sonata núm. 2, op. 14 en re menor*, 1. «Allegro ma non troppo», 2. «Scherzo: Allegro marcato», 3. «Andante», 4. «Vivace»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert per a piano i orquestra núm. 4, op. 58 en sol major*,

1. «Allegro moderato», 2. «Andante con moto», 3. «Rondo. Vivace»

GRAN FINAL

Serguei Rakhmàninov (1873-1943), *Concert per a piano i orquestra núm. 2, op. 18 en do menor*,

1. «Moderato», 2. «Adagio sostenuto», 3. «Allegro scherzando»

Víctor Núñez

PRIMERA FASE. RECITAL

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 15 núm. 1 en fa major*

Ludwig van Beethoven (1770-1826), *Sonata n. 23, op. 57 en fa menor*, 1. «Allegro assai», 2. «Andante con moto», 3. «Allegro ma non troppo»

Frédéric Chopin (1810-1849), *Preludi op. 28, núm. 17 en la bemol major*

Enrique Granados (1867-1916), *El pelele - Escena goyesca*

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Francisco Coll (1985), *Madre*

Johann Sebastian Bach (1685-1750), *Preludi i fuga n. 1 en do major, BWV 870*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata en fa major KV 280*, 1. «Allegro assai», 2. «Adagio», 3. «Presto»

François Couperin (1668-1733), *Sarabanda «L'Unique»*, del segon llibre, VIII Ordre

Serguei Rakhmàninov (1873-1943), *Sonata núm. 2, op. 36 en si bemol menor (1913)*, 1. «Allegro agitato», 2. «Non allegro», 3. «L'istesso tempo - Allegro molto»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert per a piano i orquestra núm. 1, op. 15 en do major*, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Allegro scherzando»

GRAN FINAL

Serguei Rakhmàninov (1873-1943), *Concert per a piano i orquestra núm. 3, op. 30 en re menor*, 1. «Allegro ma non tanto», 2. «Intermezzo: Adagio», 3. «Finale: Alla breve»

Djordje Radevski

PRIMERA FASE. RECITAL

Johann Sebastian Bach (1685-1750), *Preludi i fuga en sol major, BWV 884*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata KV 283 en sol major*,
1. «Allegro», 2. «Andante», 3. «Presto»

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Sonata núm. 24, op. 78 en fa sostingut major*, «À Thérèse», 1. «Adagio cantabile. Allegro ma non troppo», 2. «Allegro assai»

Frédéric Chopin (1810-1849), *Estudi op. 25 núm. 11 en la menor*

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 55 núm. 2 en mi bemol major*

Isaac Albéniz (1860-1909), *Navarra*

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Francisco Coll (1985), *Madre*

Ludwig van Beethoven / Franz Liszt (1811-1886), *Tercera Simfonia, op. 55 en mi bemol major*, «Heroica», 1. «Allegro con brio», 2. «Marcia funebre. Adagio assai», 3. «Scherzo. Allegro vivace», 4. «Allegro molto»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert per a piano i orquestra núm. 3, op. 37 en do menor*, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Serguei Rakhmàninov (1873-1943), *Concert per a piano i orquestra núm. 3, op. 30 en re menor*, 1. «Allegro ma non tanto», 2. «Intermezzo: Adagio», 3. «Finale: Alla breve»

Anthony Ratinov

PRIMERA FASE. RECITAL

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata en la menor, KV 310*,

1. «Allegro maestoso»,

2. «Andante cantabile con espressione», 3. «Presto»

Isaac Albéniz (1860-1909), *d'Iberia IV*, «Málaga»

Franz Schubert (1797-1828), *Fantasia en do major, op. 15, D. 760*,

«Wanderer», 1. «Allegro con fuoco ma non troppo», 2. «Adagio», 3. «Presto»,
4. «Allegro»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Johann Sebastian Bach / Ferruccio Busoni (1866-1924), de *Chorale Preludes*, núm. 4, «Nun freut euch, Lieben Christen g'mein» BWV 734,
núm. 5. «Ich ruf zu dir, Herr Jesu Christ» BWV 639

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Sonata n. 27, op. 90 en mi menor*,
1. «Mit Lebhaftigkeit und durchaus mit Empfindung und Ausdruck
(Con vivacità ma sempre con sentimento ed espressione)», 2. «Nicht zu geschwind und sehr singbar vorzutragen (Non tanto mosso e molto cantabile)»

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 62, núm. 1 en si major*

Frédéric Chopin (1810-1849), *Vals en mi menor, B. 56*

Francisco Coll (1985), *Madre*

Franz Liszt (1811-1886), *d'Années de pèlerinage. Deuxième Année. Italie, S 161*, «Après une lecture du Dante: Fantasia quasi Sonata»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1826), *Concert per a piano i orquestra núm. 3, op. 37 en do menor*, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Serguei Prokófiev (1891-1953), *Concert per a piano i orquestra núm. 3 op. 26 en do major*, 1. «Andante. Allegro», 2. «Tema con variazioni»,
3. «Allegro, ma non troppo»

Natalie Schwamova

PRIMERA FASE. RECITAL

Johann Sebastian Bach (1685-1750), *Preludi i fuga en si menor, BWV 893*
Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata en si bemol major KV570*,
1. «Allegro», 2. «Adagio», 3. «Allegretto»
Frédéric Chopin (1810-1849), *Balada núm. 4 op. 52 en fa menor*
Karol Szymanowski (1882-1937), de *Masques op. 34*, «Sérénade
de Don Juan»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Sonata núm. 7, op. 10 n. 3 en re major*,
1. «Presto», 2. «Largo e mesto», 3. «Minuetto. Allegro», 4. «Rondo. Allegro»
Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op.15 núm. 2 en fa sostingut major*
Frédéric Chopin (1810-1849), *Vals op. 64 núm. 3 en la bemol major*
Enrique Granados (1867-1916), de *Goyescas*, «La maja y el ruiseñor»
Leós Janáček (1854-1928), *Sonata I.X.1905 en mi bemol menor*,
1. «Presentimiento - Con moto», 2. «Muerte - Adagio»
Francisco Coll (1985), *Madre*

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert per a piano i orquestra*
núm. 1, op. 15 en do major, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Allegro
scherzando»

GRAN FINAL

Johannes Brahms (1833-1897), *Concert per a piano i orquestra núm. 2*,
op. 83 en si bemol major, 1. «Allegro non troppo», 2. «Allegro appassionato»,
3. «Andante», 4. «Allegretto grazioso»

Danylo Saienko

PRIMERA FASE. RECITAL

Johann Sebastian Bach (1685-1750), *Preludi i Fuga en sol menor, BWV861*
Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Sonata núm. 31, op. 110 en la bemol*
major, 1. «Moderato cantabile, molto espressivo», 2. «Allegro molto»,
3. «Adagio, ma non troppo», 4. «Fuga. Allegro, ma non troppo»
Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 15 núm. 1, en fa major*
Frédéric Chopin (1810-1849), *Estudi op. 10 núm. 7, en do major*
Enrique Granados (1867-1916), de *Goyescas*, «I. Los Requeiebros»,
«III. El Fandango del candil»

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Francisco Coll (1985), *Madre*
Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata en si bemol major, KV570*,
1. «Allegro», 2. «Adagio», 3. «Allegretto»
César Franck (1822-1890), *Preludi, Coral i Fuga*
Ignaz Friedman (1882-1948), de *16 Estudis op. 63, núm. 1 en la major*,
núm. 10 en la bemol mayor
Ignaz Friedman (1882-1948), de *8 Preludis op. 80, núm. 1 en do menor*,
núm. 3 en re bemol mayor
Béla Bartók (1881-1945), *Sonata, BB 88, SZ 80*, 1. «Allegro moderato»,
2. «Sostenuto e pesante», 3. «Allegro molto»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770 -1827), *Concert per a piano i orquestra*
núm. 5, op. 73 en mi bemol major, 1. «Allegro», 2. «Adagio un poco mosso»,
3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Franz Liszt (1811-1886), *Concert per a piano i orquestra núm. 2, S. 125 en*
la major, «Adagio sostenuto assai. Allegro agitato assai. Allegro moderato.
Allegro deciso. Marziale. Allegro animato. Stretto»

Anastasia Vorotnaya

PRIMERA FASE. RECITAL

Johann Sebastian Bach (1685-1750), *Preludi i fuga en fa major, BWV 880*

Ludwig van Beethoven (1770-1826), *Sonata núm. 23 op. 57 «Appassionata» en fa menor*, 1. «Allegro assai», 2. «Andante con moto», 3. «Allegro ma non troppo»

Enrique Granados (181867-1916), de *Goyescas*, «Quejas o La Maja y el ruiseñor»

Camille Saint-Saëns / Franz Liszt / Vladimir Horowitz (1903-1989), *Danse Macabre*, arranament de V. Horowitz (Saint-Saëns op. 40 / Liszt S. 555)

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Francisco Coll (1985), *Madre*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata en fa major KV 332*, 1. «Allegro», 2. «Adagio», 3. «Allegro assai»

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 72 núm. 1 en mi menor*

Frédéric Chopin (1810-1849), *Preludi núm. 8 op. 28 en fa sostingut menor*

Nicolas Médtner (1880-1951), *Sonata op. 25 núm. 2 «Night wind» en mi menor*, 1. «Introduzione: Andante - Allegro»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert per a piano i orquestra núm. 3, op. 37 en do menor*, 1. «Allegro con brio», 2. «Largo», 3. «Rondo. Allegro»

GRAN FINAL

Johannes Brahms (1833-1897), *Concert per a piano i orquestra núm. 2, op. 83 en si bemol major*, 1. «Allegro non troppo», 2. «Allegro appassionato», 3. «Andante», 4. «Allegretto grazioso», 3. «Andante», 4. «Allegretto grazioso»

Jihyung Youn

PRIMERA FASE. RECITAL

Frédéric Chopin (1810-1849), *Nocturn op. 27 núm. 2 en re bemol major*

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Sonata núm. 18, op. 31 núm. 3 en mi bemol major*, 1. «Allegro», 2. «Scherzo. Allegretto vivace», 3. «Minuetto», 4. «Presto con fuoco»

Johannes Brahms (1833-1897), *28 Variacions en la menor op. 35, sobre un Tema de Paganini (Quadern 1r)*

SEGONA FASE. SEMIFINAL

Francisco Coll (1985), *Madre*

Johann Sebastian Bach (1685-1750), *Preludi i fuga en la menor, BWV 889*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791), *Sonata en fa major KV 332*, 1. «Allegro», 2. «Adagio», 3. «Allegro assai»

Frédéric Chopin (1810-1849), *Estudi op. 25 núm. 5 en mi menor*

Frédéric Chopin (1810-1849), *Andante Spianato i Gran Polonesa Brillante op. 22, en mi bemol major*

Isaac Albéniz (1860-1909), de *Suite Iberia II*, «Triana»

FINAL. PRIMERA SESSIÓ

Ludwig van Beethoven (1770-1827), *Concert per a piano i orquestra núm. 4 op. 58 en sol major*, 1. «Allegro moderato», 2. «Andante con moto», 3. «Rondo. Vivace»

GRAN FINAL

Serguei Prokófiev (1891-1953), *Concert per a piano i orquestra núm. 3, op. 26 en do major*, 1. «Andante. Allegro», 2. «Tema con variazioni», 3. «Allegro, ma non troppo»

SELECCIÓ DE CONCURSANTS

Sergey Belyavsky
Rachel Breen
Elia Cecino
Leo de María
Sebastian Iivonen
Jeongjin Kim
Hoyel Lee
Minsung Lee
Maria Narodytska
Andrés Navarro Comas
Matyáš Novák
Víctor Núñez
Djordje Radevski
Anthony Ratinov
Danylo Saienko
Natalie Schwamova
Anastasia Vorotnaya
Jihyung Youn

© Anne-Laure Lechat

Sergey Belyavsky

Elogiat com un pianista «que ofereix sonoritats d'una diversitat i complementarietat sorprenents, combinades amb delicadesa i precisió» (Bachtrack), i com una «bèstia del teclat» (*The Utah Review*), el pianista Sergey Belyavsky ha entusiasmat i meravellat públics de tot el món.

Com a solista, Belyavsky ha actuat en sales com la Victoria Concert Hall de Ginebra, Abravanel Hall de Salt Lake City, Weill Recital Hall del Carnegie Hall de Nova York, Bass Performance Hall de Fort Worth, Salle Gaveau de París, Henry Le Boeuf Hall de Bruxelles, Palau de la Música Catalana i l'Auditori Halls de Barcelona, Gran Sala del Conservatori de Moscú, el Keimyung Arts Center de Daegu, la Liszt Ferenc Academy of Music Hall de Budapest i moltes més.

Els seus concerts més destacats inclouen actuacions amb orquestres simfòniques de renom internacional com l'Orquestra Simfònica d'Utah, l'Orquestra Simfònica Nacional Txeca, l'Orquestra de la Suïssa Romanya (zona francòfona), l'Orquestra Simfònica Tchaikovsky, l'Orquestra Simfònica de Budapest, l'Orquestra Simfònica de la Costa Espacial de Florida, l'Orquestra Nacional Russa, la Philharmonie der Nationen, etc.

Sergey ha guanyat nombrosos premis en diversos concursos internacionals de piano de prestigi. Entre els quals cal remarcar els següents: Gina Bachauer, Liszt-Budapest, Liszt-Utrecht, Maria Canals, Sydney, Paderewski-Bydgoszcz. L'any 2022 Sergey va guanyar el segon premi i el premi del públic del 76é Concurs de Ginebra.

© Ewan Nicholson for Honens

Rachel Breen

Les interpretacions de la pianista nord-americana de 26 anys d'edat Rachel Breen han estat descrites com «vertaderament impactants» (*Gramophone UK*), amb «un bonic so de piano i detalls originals». Va ser alumna del difunt Lars Vogt a l'Hochschule für Musik de Hannover; anteriorment va cursar estudis a la Universitat de Yale i a la Juilliard School amb la tutela –respectiva– de Boris Slutsky i Julian Martin. Breen va ser autodidacta fins als 10 anys d'edat, quan va començar a rebre classes de la Dra. Sharon Mann al Conservatori de Música de San Francisco.

Breen ha gaudit d'una activa carrera en el món dels concursos, i se li han adjudicat els màxims guardons al Concurs Internacional Bösendorfer, al Concurs Honens, al Concorso Internazionale Palma D'Oro, al Concurso Beethoven de Viena i al Concurs Georges Cziffra, entre d'altres. Va ser seleccionada com a Jove Artista de la Federació Nacional de Clubs de Música dels EUA i va rebre el Premi «Kurt Alten» a la seua universitat d'Alemanya.

Apareix en el podcast 30 Bach juntament amb Jeremy Denk, Angela Hewitt, Tim Page i Simone Dinnerstein en un debat i interpretació de les Variacions Goldberg. En la seua darrera temporada de concerts ha actuat com artista invitada en el Chautauqua Institute, el SF International Piano Festival, el Merkin Hall para el IKIF, les Osimo Piano Hours i les Lilacs Series.

Breen resideix actualment a Hannover (Alemanya).

© Giorgio Provesan

Elia Cecino

Elia Cecino ha estat la guanyadora del Concurs Internacional de Piano de Nova Orleans 2022 (EUA), «James Motttram» a Manchester (Regne Unit) i «Ricard Viñes» a Lleida (Espanya) i també ha estat guardonada als concursos Ciudad de Ferrol, Pozzoli a Seregno i Schumann a Düsseldorf.

Des de 2014 Elia actua assíduament a Europa i als Estats Units en sales com el Palau de la Música Catalana de Barcelona, Laeiszhalle d'Hamburg, el Gran Teatre La Fenice i el Teatre Malibran de Venècia, el Teatre Verdi de Trieste, la Sala de Concerts Fazioli de Sacile. Ha actuat amb la Royal Liverpool Philharmonic, Orquestra del Teatre La Fenice, Simfònica del Vallès, Simfònica de Galícia, Orquestra Simfònica de Düsseldorf, Filharmònica de Sichuan, Filharmònica de Bacau, Orquestra FVG, Orquestra Simfònica Città di Roma.

Té també una intensa activitat camerística en duo, trio i quintet de corda.

El 2020 va gravar dos CD i el 2023 eixirà un nou àlbum amb el segell Steinway. Alguns dels seus recitals i entrevistes han estat emesos a ClassicFM, Ràdio Catalunya, Rai1, Rai Ràdio 3, Ràdio Popolare, RaiFVG.

Nascuda el 2001, Elia va començar a estudiar als 9 anys d'edat i es va graduar als 17 Summa cum Laude al Conservatori de Cesena. A l'any següent Elia va guanyar el XXXVI Premi «Venezia», concurs reservat als millors graduats dels conservatoris italians. El 2020 va obtenir el «Diploma d'Especialització» de l'Acadèmia del Ridotto di Stradella amb Andrzej Jasinski. S'està especialitzant amb Eliso Virsaladze.

© Michal Novak

Leo de María

Una barreja única d'habilitat tècnica, gran sensibilitat i profunda passió en la seua forma de tocar ha consolidat Leo de María com un dels millors intèrprets de la seua generació.

Nascut a Madrid el 1995, va començar la seua formació musical als 11 anys d'edat. Va estudiar a la Facultat de Música i Arts Escèniques de la Universitat Alfons X el Savi de Madrid amb la direcció del mestre Leonel Morales i actualment estudia amb el mestre Pavel Gililov a la Universitat Mozarteum de Salzburg.

Leo de María ha guanyat més de 30 premis nacionals i internacionals. I, entre els quals, cal destacar el 2018, el Premi Nacional «Cultura Viva» a la Revelació Artística; i també ha obtingut els primers premis als Concursos Internacionals de Piano «Ciudad de Ferrol» (novembre, 2017), MozARTè (setembre, 2016, Alemanya) i el Grand Prix de Lió (juny, 2016, França).

Recentment, ha obtingut el segon premi al Concurs Internacional «Johann Nepomuk Hummel» de Bratislava a Eslovàquia (WFIMC), el segon premi del Concurs Internacional Santa Cecília de Porto a Portugal (WFIMC), segon premi al Concurs Internacional de Música Russa de Sanremo a Itàlia, tercer premi al Concurs Internacional «Ettore Pozzoli» de Seregno a Itàlia...

«Poderós», «Toca com els grans pianistes», «Dominant i conqueridor» són alguns dels superlatius utilitzats per diferents crítics de tot el món per a descriure'l.

© Julia Mustonen-Dahlkvist

Sebastian Iivonen

Sebastian Iivonen va néixer el 1997 a Estocolm (Suècia), on va començar els seus estudis de piano als sis anys d'edat amb Natalia Kazimirovskaia i Tamara Poddubnaya. Posteriorment, es va llicenciar al Royal College of Music de Estocolm/Edsberg Manor, on va estudiar amb Mats Widlund. En l'actualitat, Sebastian estudia amb la professora Julia Mustonen-Dahlkvist com a artista resident al Centre de Piano Inggesund d'Ärvika (Suècia).

Amb només 9 anys, Sebastian va guanyar el Concurs Steinway® de Piano 2007 a Estocolm. Un any més tard, va debutar com a concertista a la Sala de Concerts d'Estocolm amb l'Orquestra Simfònica Juvenil d'Estocolm (SUSO), amb la interpretació del *Concert per a piano núm. 3* de Kabalevsky. Als 12 anys, Sebastian va debutar com a solista al Centre Cultural de Los Cristianos (Tenerife), amb totes les entrades exhaurides. El mateix any també se li va adjudicar la prestigiosa beca «Mai von Rosens» a Estocolm. El 2012, Sebastian va ser convidat per la Fundació Vladimir Spivakov per a actuar a la Sala de Concerts Tchaikovsky de Moscou. Des d'aleshores, ha guanyat els primers premis següents: 2008, el Concours International de Piano «Simone Delbert Fevrière» a França; el 2009, el Concours International de Piano Côte D'Azur a França; l'Stockholm International Music Competition dels anys 2010, 2011 i 2012, i de nou el 2015, el «Young Artists» d'Estocolm i el «Nilüfer» Piano International Music Competition a Turquia, ambdós el 2016.

© Sangyeon Choo

Jeongjin Kim

Nascut a Seül, República de Corea del Sud. Ha cursat estudis a l'Escola Yewon i a l'Institut Seoul Arts High School, i s'ha graduat amb les millors notes a l'Escola Superior de Música de la Universitat Nacional de Seül amb la tutela del professor Aviram Richert. Actualment cursa un Màster a la Col·legi de Música i Dansa de Colònia amb la tutela del professor, i ara té 25 anys d'edat.

Durant l'any 2023 ja ha guanyat el primer premi del Concurs de piano Karl Robert Kreiten. I l'any 2022, també va ser guardonada amb el segon premi i el premi especial del Jurat del Concurs Internacional de Piano de Verona. De forma continuada ha obtingut el primer premi i el premi especial al Concurso Internacional de Piano de Campillos (Màlaga), el segon premi i el premi especial «Beethoven» al Concurs Internacional de Piano de l'Associació Mundial de Professors de Piano (WPTA). Va aconseguir el tercer premi del Concurs «Llac Jinji» de Suzhou (la Xina), i també va guanyar el primer premi del Concurs de Piano de Hong Kong-Àsia, i va fer un concert a la Universitat Anton Bruckner de Linz (Àustria). Als 13 anys d'edat va ser guardonada amb l'or al Concurs Internacional de Piano «Chopin» d'Àsia, i el mateix any va actuar amb l'Orquestra Filharmònica de Suwon (Corea del Sud). També ha participat en la Prime Philharmonic Orchestra, la Corail Symphony Orchestra i altres orquestres simfòniques. L'any 2018 també va ser seleccionada per a rebre una beca de la Fundació Chung Mong-koo de Hyundai (Seül), i segueix perfeccionant el seu treball musical.

© Jeremy Visuals

Hoyel Lee

Hoyel Lee ha estat descrit per la revista *International Piano Magazine* de Corea del Sud com a «hipnotitzant per l'excel·lent interpretació, intensitat i emotivitat de la seua música».

Ha merescut els màxims guardons de nombrosos concursos, com el Concurs Internacional «Jeunesses Musicals» de Belgrad, el Concurs Internacional de Piano «Brescia Classica», el Concurs Internacional de Piano «Massarosa», el Concurs Internacional de Piano «Krystian Zimerman», el Concurs Internacional de Piano de Lió i el Concurs Internacional de Piano «Sviatoslav Richter». Va ser seleccionat com a semifinalista del Concurs Internacional de Piano «George Enescu» el 2021.

És un actiu i destacat intèrpret solista i de música de cambra. Ha actuat com a solista amb orquestres com l'Orquestra Simfònica de la Radiotelevisió de Sèrbia, l'Orquestra Simfònica de Bari, el Conjunt de Cambra de Chicago, el Conjunt Contemporani de Viena i l'Orquestra Simfònica de Gangnam. Ha oferit recitals a la Sala Bösendorfer de Viena, el Castell de Melschede, el Museu Diocesà de Brescia, la Sala Bourgie de Mont-real, la Sala PepsiCo de Texas, la Sala de Concerts Kaufmann de Nova York, la Sala de Concerts Kolarac de Belgrad i el Centre de les Arts de Seül.

Lee es va graduar amb beques d'estudi per la Universitat de Música i Art Dramàtic de Viena, la Universitat de Música i Teatre de Múnic i la Acadèmia de Música de Munster. Ha estudiat amb els professors Arnulf von Arnim, Antti Siirala, Michael Krist, Soo-Jung Shin, Hie-Yon Choi i Jeong-Won Kim.

© Brian Kim

Minsung Lee

El 2011, Minsung Lee va debutar en un recital com a solista i amb orquestra a Seül. Des de llavors, Minsung Lee ha actuat a les principals ciutats d'Europa i Àsia, com Barcelona, Berlín, Kassel, Leipzig, Madrid, Marbella, Niça, París, Praga, Roma i Salzburg, i a Busan, Jeju, Seül, Singapur i Tòquio. Ha tocat amb l'Orquestra Simfònica Estatal d'Armènia, l'Orquestra Simfònica de Barcelona, l'Orquestra Nacional de la República Txeca, l'Orquestra Simfònica de Corea, l'Orquestra de Cambra de Leipzig, l'Orquestra Filharmònica de Corea, l'Orquestra Filharmònica de Seül i l'Orquestra Simfònica del Vallès, entre d'altres.

Minsung Lee ha guanyat importants concursos internacionals, que inclouen el segon premi i el premi del públic, el premi especial Catalunya al Concurs Internacional «Maria Canals», el primer premi al Concurs Internacional «Brahms» i al Concurs Internacional de Marbella i el Concurs Internacional «Korea Open Piano». També va obtenir el segon premi al Concurs Internacional «Valsea Musica» i al Concurs Internacional «Valtidone».

El pianista va néixer a Seül (Corea del Sud), i va començar a estudiar piano als 13 anys d'edat. Posteriorment, va assistir a la Sunhw Arts School i a la Sunhwa Art High School. Es va graduar amb Llicenciatura i Màster a la Universitat Nacional de Seül amb Hyungjoon Chang. El 2016, es va traslladar a Leipzig (Alemanya) per estudiar a la Universitat de Música i Teatre, on va superar l'examen de classe magistral amb Gerald Fauth. Actualment estudia amb Pavel Gililov a la Universität Mozarteum de Salzburg (Àustria).

Maria Narodytska

Maria Narodytska és una pianista d'origen ucraïnès. La seua activitat concertística internacional inclou sales com el Carnegie Hall de Nova York; la Berliner Philharmonie; la Laeiszhalle d'Hamburg; la Wiener Konzerthaus; la Brucknerhaus de Linz; la Casa da Musica de Porto, així com teatres i sales de concerts de tot el món.

Des de 2019, Narodytska ha publicat quatre àlbums monogràfics amb el segell OnClassical, dedicats a Brahms, Schubert i Beethoven. Els àlbums han estat editats i distribuïts digitalment per tot el món per Naxos of America.

Maria ha guanyat més de 50 concursos de piano, entre els quals figuren els primers premis del Concurs «Bechstein-Bruckner» d'Àustria, el Concurs Internacional de Piano d'Orbetello, el Concurs Internacional de Piano d'Oleggio, el Concurs Internacional de Piano de Fujairah, el Concurs Internacional de Piano «Adilia Alieva» i molts altres. Entre altres importants èxits seus en concursos destaquen el segon premi al Concurs Internacional de Música «WorldVision»; el tercer premi al CIP de Santa Cecília, el segon premi (no es va concedir el primer premi) i un premi de gira de concerts al CIP Mauro Paulo Monopoli.

Narodytska es va graduar a l'Acadèmia Nacional de Música Txaikovski d'Ucraïna com a pianista, amb la direcció de la professora Natalia Tolpygo, i com a compositora, tutelada per Iryna Aleksiychuk. Des del 2015 va continuar els seus estudis de piano amb el professor Ralf Nattkemper a l'Escola Superior de Música i Teatre d'Hamburg. Ara estudia amb el professor Stepan Simonian a Hamburg així com a Graz amb la professora doctora Milana Chernyavska.

Andrés Navarro Comas

Ha ofert diversos concerts en auditoris d'Europa i Sud-amèrica com el Wigmore Hall, l'Stavanger Konserthus, l'Auditorio Nacional de Música, el Palau de la Música Catalana, el Teatro del Libertador o la *Grande Salle* del Conservatori de Bruxelles. També ha actuat en festivals com el K&MFest Stavanger, els Concerts au Palais de l'Athénée de Ginebra, l'Encuentro de Santander o el Festival de Torroella de Montgrí.

Ha estat guardonat amb el «Premi de la Crítica» i el segon premi al «Primer Palau», el primer premi al «Concurso internacional de música de cámara de Arnuero», el segon premio i premi a la millor interpretació d'una obra espanyola al Concurs internacional de Música de Cambra «Antón García Abril» de Baza (Granada) i finalista al «ParkHouse Award» de Londres. És un dels artistes residents del Centre d'Estudis Pianístics, (CEP).

S'ha presentat com a solista, juntament amb la *Brussels Philharmonic Orchestra*, l'*Orchestre de la Haute École de Musique* de Ginebra i l'Orquesta de la Jornada Mundial de la Juventud.

Ha estudiat al *Real Conservatorio Superior de Música* de Madrid amb Ana Guijarro, a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía amb Galina Eguiazarova, i ha estat designat com l'alumne més excellent. Posteriorment, va completar el «Master of Performance» a la *Royal College of Music* amb Norma Fisher, amb la qualificació de *Distinction* i, recentment, el *Master Soliste en Haute École de Musique* de Ginebra amb Nelson Goerner.

Matyáš Novák

Matyáš Novák va començar els seus estudis de piano als cinc anys d'edat. Es va graduar a l'Acadèmia Internacional de Piano d'Imola el 2022, on va estudiar amb Boris Petrushansky. Actualment, Matyáš assisteix a les classes d'Ivan Klánský a l'Acadèmia d'Arts Escèniques de Praga.

Matyáš ha actuat a la República Txeca, Alemanya, Àustria, Polònia, Luxemburg, Eslovàquia, Eslovènia, Espanya, Sèrbia, Itàlia, Noruega, Països Baixos, França, Tailàndia, els Estats Units i la Xina. El 2017 va debutar al Carnegie Hall. I el mateix any va publicar el seu primer àlbum de Franz Liszt: *Années de pèlerinage: Suisse*. El maig de 2021, el segell discogràfic de música clàssica Nimbus Alliance va publicar el seu CD amb els concerts per a piano K. 413, K. 414, K. 415 de Mozart, gravat en col·laboració amb el mundialment famós Quartet Wihan.

Matyáš ha estat guardonat en nombrosos concursos internacionals de prestigi, com el XX Concurs Internacional de Piano de Santander «Paloma O'Shea», el XVI Concurs Internacional de Piano «Edvard Grieg» i el Concurs Internacional de Piano «Bradshaw & Buono». Ha actuat com a solista amb orquestres, com l'Orquestra Simfònica de RTVE, l'Orquestra Filharmònica de Bergen, l'Orquestra Filharmònica de Brno i l'Orquestra Simfònica de la Ràdio de Praga, entre d'altres, i ha actuat en sales com el Weill Recital Hall (Nova York), el Rudolfinum Hall (Praga), la Biblioteca Nacional de la Xina (Pequín), el Bohemian National Hall (Nova York), el TivoliVredenburg Hall (Utrecht).

Víctor Núñez

Es formà al Conservatori Superior de Música Bonifacio Gil de Badajoz, on va estudiar amb el professor Alexander Kandelaki, obtenint el Premi Extraordinari de Fi de Carrera a l'any 2020.

Va continuar els seus estudis, realitzant un "Màster en Interpretació" sota la direcció d'Eugen Indjic.

Ha rebut nombrosos premis a nivell nacional, destacant el primer premi al Concurs Ciutat de Sevilla, Concurs Nacional de Piano Esteban Sánchez i el Certamen Ibérico. Entre altres dels seus galardons, destaquen les mencions honorífiques en altres concursos com el Festival de Piano Internacional de Ibiza o, Concurs Internacional de Piano "Ciudad de Vigo".

Djordje Radevski

Nascut el 1998 a Nis (Sèrbia), des del principi de la seua educació va tenir molt d'èxit i va guanyar nombrosos premis a Sèrbia i a l'estranger, entre els quals destaquen el primer premi del Concurs Internacional per a Joves Pianistes en memòria de Vladimir Horowitz a Kíiv (Ucraïna), el tercer premi del VI Concurs Internacional de Piano «A. D. Artobolevskaya» de Moscou (Rússia), el primer premi del Concurs Internacional «Davorin Jenko» a Belgrad, el primer Premi del Concurs «Breughel» de Brusselles (Bèlgica), i el «Llorejat» (Gran Premi) del Concurs de la República a Belgrad. Djordje ha assistit a les classes magistrals de pedagogs de renom com Boris Berman, Atanes Kurtev, Ljudmila Romanov, Vladimir Ovchinnikov. Ha participat en festivals com el NIMUS Music Festival de Sèrbia, el Festival de Vexin i les *Concerts de Poche* de França, el festival LacMus de Como (Itàlia) i el *Domaine Forget* de Canadà. L'octubre del 2016 es va convertir en artista resident de la Capella de Música Queen Elisabeth a Waterloo, a les classes del professor Louis Lortie i del professor Avedis Kouyoumdjian. Ha actuat com a solista en sales com el Concertgebouw de Bruges, el de Singel Internationale Kunstcampus d'Anvers, el Flagey i el Wigmore Hall. Actualment cursa estudis de post-grau al Royal College of Music amb el professor Dmitri Alexeev i Vitaly Pisarenko. Ha obtingut una beca Reinhold-Blüthner.

Anthony Ratinov

El pianista Anthony Ratinov ha desenvolupat una carrera d'èxit com a solista i en la música de cambra, ha participat i guanyat diversos premis en nombrosos concursos internacionals de prestigi. Recentment ha guanyat el segon premi al Concurs Internacional de Piano «Olga Kern», el premi Especial del Jurat del Concurs Internacional de Piano «Hilton Head», i la medalla de plata al Concurs de Música de Cambra «Fischhoff» amb el seu trio de piano, Trio Ondata. Anthony va començar a tocar el piano als quatre anys d'edat amb les ensenyances de la seua àvia, Edit Ratinova, professora de la reconeguda Escola de Música Gnessin de Moscou (Rússia) durant 45 anys, i va ser alumna de la fundadora de l'Escola, Elena Fabianovna Gnesina.

Anthony ha realitzat nombroses actuacions tant als Estats Units com a Europa, tot incloent recents gires de concerts com a solista pels Països Baixos i el sud de Florida, i ha actuat en llocs tan assenyalats com el Royal Concertgebouw d'Amsterdam, la sala de concerts ORF RadioKulturhaus de Viena i el Kennedy Center for Performing Arts de Washington DC. Actualment, Anthony cursa un màster a l'Escola de Música de Yale amb el professor Boris Berman. I, anteriorment, va estudiar a la Universitat de Yale, en la qual es va especialitzar en Enginyeria Química i es va graduar amb honors, a més d'estudiar piano amb la professora Wei-Yi Yang.

Danylo Saienko

Danylo Saienko va estudiar a l'Acadèmia de Música Mykola Lysenko (Lviv, Ucraïna) de 2009 a 2014 amb el professor Jozef Ermin. Des de 2014 ha estudiat en la Hochschule für Musik und Theater d'Hamburg (Alemanya) amb la professora Anna Vinnizka, i des de 2017 a la Hochschule für Musik und Theater de Rostock (Alemanya) amb el professor Mattias Kirschnereit.

Ha estat premiat en diversos concursos de prestigi, tot incloent el Concurs Internacional María Canals 2015 (Barcelona, Espanya) - primer premi; el Concurs Internacional de Piano Paderewski 2022 (Bydgoszcz, Polònia) - tercer premi; el Concurs Internacional de Piano Ile-de-France 2022 (Maisons-Laffitte, França) - primer premi; el Concurs Internacional de Piano de Tiflis 2022 (Geòrgia) - quart premi; el Concurs Internacional de Piano Richard Vimys 2021 (Lleida, Espanya) - segon premi; el Concurs Internacional de Piano «Arcangelo Speranza» 2021 (Tarent, Itàlia) - primer premi; el Concurs Internacional de Piano *In Memoriam* Halina Czerny-Stefańska 2022 (Poznań, Polònia) - finalista; el Concurs Internacional de Piano Krogulski 2022 (Tarnów, Polònia) - primer premi; el Concurs Internacional de Piano Giorgos Thymis 2015 (Tessalònica, Grècia) - primer premi; i el Concurs Internacional de Piano Colefemmina 2021 (Acquaviva delle Fonti, Itàlia) - primer premi; entre d'altres.

Danylo desenvolupa la seua carrera amb la celebració de diversos concerts només per a piano i amb orquestra, realitzats a Ucraïna i altres països europeus com ara Alemanya, Polònia, Itàlia, Suïssa, Grècia, Espanya, Romania, França, Eslovàquia i Noruega.

Natalie Schwamova

Va començar a tocar el piano als sis anys d'edat a l'Escola de Música de Praga, i va completar els seus estudis amb un Màster a l'Acadèmia de Música de Praga amb Frantisek Malý.

Actualment estudia a l'Escuela Superior de Música Reina Sofía de Madrid, primer com a alumna de Dimitri Bashkirov, i des del mes de setembre de 2021 amb Milana Chernyavska.

Ha estat galardonada en més de 20 concursos internacionals. Entre els quals cal remarcar el segon premi al Concurso «Smetana» de Pilsen, el primer premi al Concurs «Fryderyk Chopin» de Marienbad, i el quart premi al Concurs Internacional de Piano a Aarhus (Dinamarca).

Amb només 10 anys va debutar amb l'Orquestra Sinfónica de Buenos Aires (Argentina). També va tocar amb la Filharmònica d'Ostrava, la Filharmònica de Pilsen, l'Orquestra Simfònica de Praga, amb l'Orquestra Simfònica d'Aarhus (Dinamarca) i amb la Filharmònica de Cambra de Praga, entre d'altres.

Ha oferit recitals de piano i música de cambra a Europa, Amèrica i Àsia, a l'Auditorio Nacional de Madrid, al Palau de la Música Catalana (Barcelona), l'Auditori Dvorak de Rudolfinum, a la República Txeca, i a la Filharmònica Nacional a Varsòvia (Polònia).

Ha rebut classes magistrals d'Andrés Schiff, Murray Perahia, Dang Thai Son, Stanislav Ioudenitch, Nikolai Demidenko, Rena Shereshevskaya, Nikolai Lugansky i altres.

© Michal Navak

Anastasia Vorotnaya

Anastasia Vorotnaya, «Un prodigi del segle XXI» - Revista Musical *Life*

Guanyadora de la Medalla d'Or del Tercer Concurs de Piano de Viena el 2021 (Àustria), Anastasia Vorotnaya ja ha aconseguit diverses adjudicacions de primers premis:

- Concurs Internacional de Música Concert d'Any Nou de Viena – 2022.
- Medalla d'Or del tercer Concurs de Piano de Viena – 2021.
- Primer premi, Concurs Internacional de Piano «Gegen den Strom» – 2018.
- Primer premi, «Concertino» - Concurs Internacional de Piano de Praga – 2010.

i molts altres.

El 2017 va interpretar el *Concert núm. 3* de Beethoven amb la direcció de Sir Andras Schiff a l'Auditori Nacional de Madrid. Ha actuat per tot el món a més de 20 països i en festivals com el Festival de Música de Rheingau, el Festival de Música de Klosters, el Festival de Música «Menuhin» i d'altres. Les seues gravacions de música de Chopin, Liszt, Martinů, Ravel i Scriabin es reprodueixen en emissores de ràdio de tot el continent europeu, i a la cadena de ràdio BBC del Regne Unit.

Anastasia és llicenciada i Màster en música per l'Escola Superior de Música Reina Sofia, en la qual va romandre amb la tutela de Dmitri Bashkirov. Ha rebut un diploma d'artista de la Universitat de Park (Kansas, EUA) i continua els estudis amb Stanislav Ioudenitch.

© Kim Hak Soo

Jihyung Youn

Nascuda a Seül el 1999, es va graduar a l'Escola Yewon i a l'Escola Superior de Música de Seül amb els màxims honors, i es va llicenciar *summa cum laude* al Departament de Piano de la Universitat Yonsei. Ha guanyat nombrosos concursos, tot incloent els dos més importants i reconeguts de Corea del Sud, el Concurs de Música de Busan i el Concurs de Música de Joongang. A més, ha estat seleccionada com a semifinalista en les edicions 62a i 63a del Concurs Internacional de Piano «Ferruccio Busoni», la 70a edició del Concurs Internacional de Música «Viotti» i la 16a edició del Concurs Internacional de Música de Seül.

Ha participat en nombrosos concerts, com el Recital de Joves Artistes de Kumho, el Recital de Joves Artistes de Gyeonggi, el Concert d'Abonament de l'Orquestra Simfònica de Yonsei, el Concert d'Abonament de l'Escola Superior d'Art de Seül, el Concert de Joves Artistes de l'Escola Superior d'Art de Seül, el Concert de Debut Diari de Kukmin, l'Internationale Sommerakademie Mozaerteum Akademiekonzert, etc. Ha actuat en diverses ocasions amb l'Orquestra Filharmònica de Seongnam, l'Orquestra Filharmònica de Gyeonggi, l'Orquestra Filharmònica de Busan, l'Orquestra Filharmònica del Nou Món, l'Orquestra Filharmònica de Hankyung i l'Orquestra Juvenil de Gumnansae. Actualment estudia amb el professor Ian Yungwook Yoo.

Programació subjecta a possibles canvis. Modificat 29.05.2023.
Informació actualitzada en www.pianoiturbi.dival.es

ORGANITZA:

València|és|música

COL·LABOREN:

TOTS
A UNA
VEU

Conservatori Professional
de Música de València

lbs
CLASSICAL

KAWAI

**XXII
CONCURS
INTERNACIONAL
DE PIANO
DE VALÈNCIA
ITURBI**

31 maig - 10 juny 2023

Teatre Principal de València

www.pianoiturbi.dival.es

València|es|música

AJUNTAMENT
DE VALÈNCIA

